

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om transport av djur samt lagar om ändring av djurskyddslagen och 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Genom denna proposition revideras lagstiftningen om transport av djur. I propositionen föreslås att det skall stiftas en lag om transport av djur som skall gälla såväl transport av levande ryggradsdjur som i tillämpliga delar också transport av ryggradslösa djur. Den nuvarande lagstiftningen om transport av djur justeras så att den överensstämmer med kraven enligt grundlagen.

Den nya lagen innehåller grundläggande regler för transporter som inte omfattas av rådets förordning om skydd av djur under transport i fråga om allmänna krav som ställs på transporter, transportmedel och ilastning och urlastning av djur. Enligt förslaget kan närmare bestämmelser om dessa krav utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Bestämmelser om ansökan, beviljande och återkallande av det tillstånd

att transportera djur, det intyg om godkännande av vägtransportmedel och fartyg för djurtransport samt de kompetensbevis för förare och skötare som förutsätts i djurtransportförordningen ingår i lagen i en utsträckning som genomförandet av förordningen förutsätter. Lagen innehåller dessutom bestämmelser om myndigheter som utövar tillsyn över transporten av djur och bestämmelser om tillsynsätgärder.

I djurskyddslagen görs ändringar av teknisk art som orsakas av den föreslagna lagen om transport av djur. Med anledning av de föreslagna ändringarna av djurskyddslagstiftningen görs vissa justeringar i strafflagen.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 5 januari 2007 samtidigt som man börjar tillämpa rådets förordning.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÅN MOTIVERING	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge.....	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
2.1.1. Djurskyddslagen	4
2.1.2. Förordningen om transport av djur	6
2.1.3. Jord- och skogsbruksministeriets beslut om krav på skydd av djur vid transport	7
2.2. Lagstiftningen i Europeiska gemenskapen	8
2.2.1. Gällande gemenskapslagstiftning	8
2.2.2. Djurtransportförordningen.....	8
2.2.3. Rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG..	11
2.3. Lagstiftningen i andra länder	11
2.4. Bedömning av nuläget	12
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	13
4. Propositionens konsekvenser	13
4.1. Statsekonomiska konsekvenser	13
4.2. Verknningar i fråga om organisation och personal	14
4.3. Konsekvenser för näringsverksamheten	14
5. Beredningen av propositionen.....	14
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	14
5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats	15
DETALJMOTIVERING	16
1. Lagförslag	16
1.1. Lag om transport av djur.....	16
1 kap. Allmänna bestämmelser	16
2 kap. Allmänna villkor för transport	17
3 kap. Transportmedel.....	18
4 kap. Ilastning och urlastning	19
5 kap. Tillstånd samt intyg om godkännande och kompetensbevis	20
6 kap. Myndigheterna och deras uppgifter	24
7 kap. Tillsyn	25
8 kap. Administrativa tvångsmedel och påföljder	28
9 kap. Särskilda bestämmelser	30
1.2. Djurskyddslagen.....	32
1.3. Lag om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen.....	34
2. Närmare bestämmelser	35
3. Ikraftträdande.....	35
4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning.....	35
LAGFÖRSLAGEN.....	38
om transport av djur.....	38

om ändring av djurskyddslagen.....	49
om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen	51
BILAGA	52
PARALLELTEXTER	52
om ändring av djurskyddslagen.....	52
om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen	59

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Finlands lagstiftning om transport av djur baserar sig huvudsakligen på rådets direktiv om skydd av djur vid transport (91/628/EEG). I bestämmelserna har man också beaktat den europeiska konventionen om skydd av djur (FördrS 18/1975). Lagstiftningen innehåller också bestämmelser som tillämpas enligt nationell prövning och vilkas syfte är att trygga djurens välbefinnande vid all transport.

Inom Europeiska gemenskapen har den 22 december 2004 utfärdats rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (nedan djurtransportförordningen). Djurtransportförordningen reglerar en betydande del av djurtransporterna, eftersom den tillämpas på transport av ryggradsdjur som sker i samband med ekonomisk verksamhet. Djurtransportförordningen gäller inte djurtransporter som inte sker i samband med ekonomisk verksamhet och inte heller transporter av sjuka eller skadade djur till och från veterinärbehandling. Genom djurtransportförordningen ändrades rådets förordning (EG) nr 1255/97 om mellanstationer (nedan kontrollstationsförordningen). Djurtransportförordningen börjar tillämpas den 5 januari 2007.

I den föreslagna lagen om transport av djur föreskrivs om krav som ställs på sådana djurtransporter som inte omfattas tillämpningsområdet för djurtransportförordningen. Lagen innehåller också de kompletterande bestämmelser som djurtransportförordningen och kontrollstationsförordningen förutsätter. Lagen skall enligt förslaget gälla tillsynen över alla djurtransporter och åtgärder som vidtas i anslutning till tillsynen. I djurskyddslagen görs några justeringar av teknisk art som orsakas av den nya lagen om transport av djur.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Finlands nationella lagstiftning om trans-

port av djur är indelad i tre nivåer på så sätt att de grundläggande bestämmelserna om transport av djur finns i djurskyddslagen (247/1996). I bestämmelserna ingår bemyndiganden enligt vilka närmare bestämmelser kan utföras genom förordning (av statsrådet). Genom förordning kan det också föreskrivas att jord- och skogsbruksministeriet kan meddela närmare föreskrifter om transport av djur. Med stöd av de nämnda bestämmelserna om bemyndigande har förordningen om transport av djur (491/1996) och jord- och skogsbruksministeriets beslut om närmare krav på skydd av djur vid transport (27/EEO/96) utfärdats. Förordningen om transport av djur, som för närvarande är den centrala författningen som gäller transport av djur, innehåller utöver allmänna krav vid transport av djur, också t.ex. bestämmelser om personal, handlingar och inspektion av transporter. I jord- och skogsbruksministeriets beslut preciseras de krav som ställs på transportmedel, ilastning och urlastning av djuren samt utrymmeskraven vid transport av olika djurarter och i anslutning till olika transportformer.

2.1.1. Djurskyddslagen

Den gällande djurskyddslagen trädde i kraft den 1 juli 1996. Lagen innehåller de viktigaste principerna för djurhållning samt skötsel, hantering och behandling av djur. Djurskyddslagen är en allmän lag som gäller all djurhållning och alla djur. Syftet med lagen är att på bästa möjliga sätt skydda djur mot lidande, smärta och plåga. Lagen syftar också till att främja djurens välbefinnande och god behandling av djur.

Principer för transport av djur

Den grundläggande bestämmelsen om transport av djur finns i lagens 29 § som innehåller de allmänna principer som gäller för transport av djur. Enligt 1 mom. skall transport av djur ordnas så att den inte åsamkar djuret onödig smärta eller plåga. Under transporten skall djuret också skyddas mot skador och insjuknande. Djur får inte trans-

porteras, om de är i sådant tillstånd att transporten kan åsamka dem onödig smärta eller plåga. Paragrafens 2 mom. innehåller ett bemyndigande att utfärda förordning om inspektion av djur när ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter att djuren skall inspekteras. Paragrafens 3 mom. innehåller ett bemyndigande att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om transport av djur, inspektion av transporterna och de handlingar och intyg som skall åtfölja transporterna samt att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet meddela närmare föreskrifter om dessa.

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

I lagens 30 § 1 mom. föreskrivs om tillstånd för transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvssyfte. Detta tillstånd beviljas av länsstyrelsen. En djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen skall lämna en skriftlig förbindelse om att bestämmelserna om djurskydd iakttas vid djurtransporterna. Enligt 2 mom. beviljas tillstånd om sökanden har tillgång till transportmedel som är lämpliga för djurtransport och om sökanden eller någon som är anställd hos sökanden har de kunskaper och färdigheter som behövs för transport av djur samt för hantering och skötsel av dem i samband med transporten. Enligt 3 mom. för länsstyrelsen ett register över de djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över alla tillstånd samt över de förbindelser som lämnats av transportörer i tredjeländer. Paragrafens 4 mom. innehåller ett bemyndigande att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om registret över djurtransportörer, behörighet för personal, personalens uppgifter, ansökan om samt beviljande och återkallande av tillstånd, förbindelser, tillsyn över verksamheten och registret över djurtransportörer. Genom förordning kan också bestämmas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

Tillsyn, inspektion och myndighetsåtgärder

Om det finns anledning att misstänka att ett djur transporteras i strid med bestämmelserna, har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa en sådan inspektion som avses i 39 § 1 mom. Enligt paragrafens 2 mom. får polisen inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe eller en utreseplats. Enligt 4 mom. har den som verkställer en inspektion rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls. Vid inspektionen kan djuret, dess transportmedel samt foder, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

Om det vid inspektionen konstateras att bestämmelserna som gäller transport av djur har överträtts, får tillsynsmyndigheten enligt 42 § utfärda ett förbud att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller ett åläggande om att förhållandena skall åtgärdas så att de överensstämmer med vad som förutsätts i lagstiftningen. Länsstyrelsen kan enligt 43 § 1 mom. förena ett förbud eller ett åläggande med vite eller hot om åtgärder. Om det behövs av djurskyddsskäl kan myndigheten enligt 44 § 1 mom. vidta omedelbara åtgärder för att trygga ett djurs välbefinnande. Djuret kan till exempel sändas till slakt eller avlivas. Enligt 2 mom. har polisen och gränsveterinären dessutom rätt att bestämma att djuren skall transporteras tillbaka till avgångsplatsen eller rätt att ändra transportfordonets färdplan så att djurens välbefinnande tryggas.

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan enligt 48 § 1 mom. förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i djurtransporter. Den som utför utredningen eller undersökningen har enligt 2 mom. rätt att få tillträde till de utrymmen där djur hålls. I 3 mom. föreskrivs att samma rätt att få tillträde till transportutrymmen för djur också gäller utländska inspektörer då ett in-

ternationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta.

2.1.2. Förordningen om transport av djur

I förordningen om transport av djur föreskrivs om landsvägs-, järnvägs-, sjö- och lufttransport av levande ryggradsdjur i Finland, mellan Finland och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt mellan Finland och stater utanför Europeiska gemenskapen. Förordningen har utfärdats med stöd av 29 och 30 § i djurskyddslagen och den innehåller huvuddelen av de krav som anges i direktivet om skydd av djur vid transport. Förordningen består av 12 kapitel som behandlar allmänna krav, transportmedel och ilastning och urlastning vid transport av djur samt registret över djurtransportörer. I förordningen finns också bestämmelser om djurtransportören och den som ansvarar för transporten, handlingar som skall följa med djurtransporten, transport från och till en stat utanför Europeiska gemenskapen, transporttider för vissa tamdjur och rastplatser.

Allmänna bestämmelser

Djur får inte transporteras om de inte är i sådan kondition som resan kräver och om inte lämpliga arrangemang har vidtagits för djurens skötsel under transporten och vid bestämmelseorten. Djur som är sjuka eller skadade är enligt grundregeln inte i skick att transportera om inte sjukdomen eller skadan är lindrig. Också transport av dräktiga djur begränsas. Transporten skall åtföljas av en person som ansvarar för omsorgen om djurens välbefinnande. Oftast är detta föraren, som under transporten sköter de uppgifter som det föreskrivs om i förordningen.

Transportmedel

Transportmedlen skall vara trygga för djuren, och de får inte orsaka djuren skada eller onödigt lidande. Transportmedlen skall vara tillräckligt rymliga och också i övrigt ha ändamålsenlig utrustning för att förhållandena skall hållas lämpliga för djuren under transporten. Djuren skall också kunna kontrolleras.

Förhållandena skall vara sådana att djuren är skyddade mot väder och inte lider av kyla, hetta, drag, för mycket fukt, skadliga gaser eller oavbrutet buller som kan vara skadligt.

Ilastning av djur

Djur får endast lastas i rena transportmedel och lämplig utrustning skall användas vid ilastning och urlastning. Djuren skall behandlas lugnt, och de får inte i onödan skrämmas eller hetsas. Om djur av olika art transporteras i samma transportmedel skall de åtskiljas enligt art samt enligt grundregeln också enligt ålder, storlek, kön och kondition. Också djur som är fientliga mot varandra skall åtskiljas. Om djuren måste tjudras under transporten får de inte skadas av fästanoordningarna. Om det utöver djur transporteras också annan last i ett transportmedel skall denna last placeras och fästas så att djuren inte kan skadas.

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Det tillstånd att transportera djur samt att hyra ut eller på annat sätt överlåta transportmedel i förvärvssyfte som avses i 30 § 1 mom. i djurskyddslagen skall sökas hos länsstyrelsen. I ansökan skall de uppgifter som nämns i förordningen uppges. En djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen skall lämna den förbindelse som avses i 30 § 1 mom. i djurskyddslagen till Livsmedelssäkerhetsverket. I det register över djurtransportörer som avses i 30 § 3 mom. i djurskyddslagen antecknas uppgifter om djurtransportör, personer som ansvarar för djurtransporterna, transportmateriel som används vid djurtransporterna och vissa andra uppgifter.

Djurtransportören, den person som ansvarar för transporten och handlingar

Djurtransportören skall se till att transporten av djur och skötseln av dem under transporter som sker i förvärvssyfte anförtros endast sådana personer som har de kunskaper och färdigheter som behövs för uppgiften.

Djurtransportören skall se till att den färdplan som eventuellt behövs utarbetas och att bestämmelserna om transporttid, viloperioder och om utfodring och vattning under transporten iakttas. Den som ansvarar för transporten skall se till att djuren utan dröjsmål transporteras till sin bestämmelseort och att de sköts enligt bestämmelserna.

Av de handlingar som medföljer transporten skall djurens ursprung och ägare eller innehavare, avsändningsorten och bestämmelseorten samt avfärdsdagen och avfärdstiden framgå. En färdplan enligt bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG skall upprättas för över åtta timmar långa transporter av hovbärande tamdjur och tamdjur av nötkreatur, får, getter och svin mellan Finland och andra medlemsstater i Europeiska unionen samt mellan Finland och stater utanför Europeiska gemenskapen.

Transport av djur från eller till en stat utanför Europeiska gemenskapen

Transport av djur från en stat utanför gemenskapen som sker i förvärvssyfte är tillåten endast om djurtransportören skriftligen har förbundit sig att iaktta bestämmelserna om djurtransporter och dessutom har den färdplan som krävs för transport av vissa djurarter. Gränsveterinären skall inspektera djurtransporter som kommer från en stat utanför gemenskapen jämte medföljande handlingar. Om hovbärande tamdjur och tamdjur av nötkreatur, får, getter eller svin transporteras till en stat utanför gemenskapen så, att den tid som transporten inom gemenskapens område varar överstiger åtta timmar, skall tjänsteveterinären vid gränsövergångsstället eller utreseplatsen kontrollera djuren och fastställa att de är i skick att fortsätta.

Transporttidens längd vid transport av vissa djurarter

Den maximala transporttidens längd vid transport av hovbärande tamdjur och tamdjur av nötkreatur, får, getter och svin får i regel inte vara längre än åtta timmar vid vägtrans-

porter samt sjö- eller järnvägstransporter. Transporttiden får dock förlängas, om det transportmedel som används för transporten uppfyller de tilläggskrav som fastställs i bilagan till rådets förordning (EG) nr 411/98 om tilläggsnormer avseende skydd av djur vilka skall tillämpas på vägfordon som används för djurtransporter som överskrider åtta timmar, och djuren får vila, äta och dricka så som föreskrivs i förordningen. Vid vägtransporter varierar de förlängda maximala transporttiderna beroende på djurart och djurens ålder så, att till exempel transporttidens längd för kalvar får vara högst 19 timmar inklusive viloperiod och för fullvuxna tamdjur av nötkreatur högst 29 timmar inklusive viloperiod. Efter den maximala transporttiden skall djuren lastas ur transportmedlet. Dessutom skall de vattnas och utfodras samt få vila i minst 24 timmar. Också vid sjö- och järnvägstransport får den maximala transporttiden på åtta timmar förlängas när transportmedlet uppfyller de särskilda kraven. Förordningen innehåller också bestämmelser om maximala transporttider för vissa andra tamdjur.

Mellanstationer

Om sanitära åtgärder och hygienåtgärder, anläggning och utrymmen samt drift när det gäller mellanstationer föreskrivs i mellanstationsförordningen. Länsstyrelsen sörjer för det godkännande av mellanstationer som avses i artikel 3.1 i mellanstationsförordningen och kommunalveterinären sörjer för den tillsyn som avses i artikel 3.2 punkt b. Kontrollen av att djuren är i sådant skick att transporten kan fortsätta utförs av kommunalveterinären eller en veterinär som utses av Livsmedelssäkerhetsverket.

2.1.3. *Jord- och skogsbruksministeriets beslut om krav på skydd av djur vid transport*

I jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs närmare om de krav som gäller för transport av djur. Beslutet innehåller krav som gäller transportmedel, händelser under transport och utrymmeskrav i fråga om olika djurarter och olika transportformer. Djurens utrymmeskrav enligt direktivet om skydd av

djur vid transport ingår i beslutet.

2.2. Lagstiftningen i Europeiska gemenskapen

2.2.1. Gällande gemenskapslagstiftning

Inom Europeiska gemenskapen regleras för närvarande transporten av djur av rådets direktiv 91/628/EEG om skydd av djur vid transport, och ändring av direktiv 90/425/EEG och 91/496/EEG. Direktivet har ändrats genom rådets direktiv (95/29/EG). Dessutom regleras transporten av djur inom gemenskapen av Rådets förordning (EG) nr 411/98 om tilläggsnormer avseende skydd av djur vilka skall tillämpas på vägfordon som används för djurtransporter som överskrider åtta timmar, rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG samt rådets förordning (EG) nr 1040/2003 om ändring av förordning (EG) nr 1255/97 när det gäller användning av mellanstationer.

2.2.2. Djurtransportförordningen

Inom Europeiska gemenskapen har den 22 december 2004 utfärdats rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (djurtransportförordningen). Förordningen börjar tillämpas den 5 januari 2007 dock så att artikel 6.5 om kompetensbevis för förare tillämpas från den 5 januari 2008. Förordningen är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Förordningen medger dock nationella undantag från vissa bestämmelser i förordningen.

Tillämpningsområde

Förordningen gäller transport av levande ryggradsdjur inom gemenskapen och de särskilda kontroller av sändningar som ankommer till eller lämnar gemenskapens tullområde som myndigheterna skall utföra. Tillämpningsområdet är begränsat när det gäller förflyttning mellan betesområden och transpor-

ter som understiger 50 km med uppfödarens egna transportmedel så, att endast de allmänna villkoren för djurtransporter och bestämmelserna om myndighetskontroller tillämpas på dessa transporter. Vidare tillämpas förordningen endast på transporter som sker i samband med ekonomisk verksamhet. Förordningen tillämpas inte på djurtransporter som företas till eller från en veterinärmottagning.

Definitioner

Förordningen innehåller definitioner på termer som används i förordningen, till exempel befordran, transportmedel, transport och transportör. Med befordran avses hela transporten från avsändningsorten till bestämelseorten, inklusive urlastning, förvaring och ilastning under befordran. Transportmedel avser vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och flygplan som används för djurtransport. Transport avser förflyttning av djur som genomförs med hjälp av ett eller flera transportmedel och därmed sammanhängande förfaranden, inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämelseorten. Transportör definieras som varje fysisk eller juridisk person som transporterar djur för sin egen eller annans räkning.

Allmänna villkor för transport av djur

Den allmänna principen för transport av djur är att transporten inte får orsaka skador eller onödigt lidande. Djuren skall vara i skick för befordran och djurens behov skall vara tillfredsställda under befordran. Anordningar för i- och urlastning skall vara sådana att skador och lidande förhindras och djurens säkerhet tryggas. Personer som hanterar djuren skall vara utbildade och ha vederbörlig kompetens och transporten till bestämelseorten skall genomföras utan dröjsmål. Djuren skall förfoga över tillräcklig golvyta och ståhöjd. Djuren skall under transporten få vatten, foder och vila i en mängd som skall vara anpassad till djurart och storlek.

Transporthandlingar

I transportmedlet skall under transporten medföras handlingar av vilka djurens ursprung och ägare, avsändningsort, datum och tid för avsändning, bestämmelseort och förväntad transporttid framgår.

Krav på planering av djurtransporten

Den som planerar en djurtransport skall bland annat beakta att avtal om djurtransport endast får ingås med transportörer som har tillstånd för transport av djur. Vid långa transporter mellan medlemsstaterna eller med tredjeland av tama hästdjur, med undantag för registrerade hästdjur, och tamdjur av nötkreatur, får, getter och svin skall transportörer och organisatörer använda en färdplan.

Transportörer

Endast en person som har det tillstånd som förutsätts i förordningen får agera som transportör. Om tillstånd föreskrivs i artikel 10 och 11 i förordningen. Djurhanteringen får endast anförtros personal som har den utbildning som förutsätts i förordningen. Vägfordon för transport av tama hästdjur, nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfå får endast framföras av personer som har det kompetensbevis som avses i förordningen.

Inspektion och godkännande av transportmedel

Långa djurtransporter på väg får genomföras endast om transportmedlet har inspekterats och godkänts i enlighet med artikel 18.1. Inspektion och godkännande krävs också av fartyg för djurtransport.

Uppsamplingscentraler

Förordningen innehåller bestämmelser om centraler där djur samlas ihop för att transporteras vidare. I Finland finns inte uppsamlingscentraler.

Tillstånd för transportörer

Ett tillstånd för transportörer som utfärdas

av den behöriga myndigheten är antingen ett tillstånd för transporter som inte överskrider åtta timmar eller ett tillstånd som också ger rätt till så kallade långa transporter som överskrider åtta timmar. Förordningen innehåller bestämmelser om beviljandet av tillstånd. Giltighetstiden för ett tillstånd är högst fem år. Varje tillstånd skall förses med ett unikt nummer och den behöriga myndigheten skall registrera tillstånden. Den behöriga myndigheten skall dessutom registrera tillstånd att utföra långa transporter i en elektronisk databas. Transportörens namn och tillståndsnummer skall under den period som tillståndet är giltigt hållas tillgängliga för allmänheten.

Långa transporter

Den behöriga myndigheten åläggs skyldighet att kontrollera långa transporter av de vanligaste animalieproduktionsdjuren. Myndigheten skall bland annat kontrollera att färdplanen stämmer, transportörens tillstånd, intyget om godkännande för transportmedel och förarnas kompetensbevis. Myndigheterna skall också i olika skeden av en lång transport utföra kontroller för att säkerställa att bestämmelserna iakttas. Myndigheterna skall se till att inspektörerna har ändamålsenlig utbildning och sådan utrustning som behövs för att registrera uppgifterna i färdskrivare och navigeringssystem.

Utbildning och kompetensbevis

Transportörer skall få sådan utbildning som avses i förordningen. Förare som transporterar de vanligaste animalieproduktionsdjuren beviljas kompetensbevis som avses i artikel 6.5 som är avfattat enligt den modell som finns i bilagan till förordningen.

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

Den behöriga myndigheten skall inspektera fordon som skall användas för långa transporter. Om godkännande utfärdas ett intyg enligt den modell som finns i en bilaga till förordningen. Den behöriga myndigheten skall registrera intygen om godkännande i en elektronisk databas så att myndigheterna i

alla medlemsstater snabbt kan identifiera intygen. I artikeln om intyg om godkännande ges medlemsstaterna möjlighet att bevilja undantag från tilläggskraven i artikeln och bilagan när det gäller långa transporter av de vanligaste tamdjuren, samt från kravet på tillgång till vatten vid transport av svin, när ett transportmedel används för en befordran till den slutliga bestämmelseorten som inte överstiger 12 timmar.

Intyg om godkännande av fartyg för djurtransport och vissa inspektioner

Den behöriga myndighet som medlemsstaten utnämnt skall utfärda ett intyg om godkännande av fartyg för djurtransport för fartyg som uppfyller villkoren i förordningen och förse intyget med ett unikt nummer. Den behöriga myndigheten skall registrera fartyg som godkänts för djurtransport. Intygen om godkännande skall registreras i en elektronisk databas.

Den behöriga myndigheten skall inspektera fartyg för djurtransport innan djuren lastas i för att kontrollera att fartyget uppfyller djurskyddskraven och dessutom före och under i- och urlastning kontrollera att djuren är i skick för vidare befordran och att bestämmelserna som gäller skötseln och behandlingen av djuren iakttas.

Gränskontrollstationer och utförselställen

Medlemsstaternas myndigheter skall när djur kommer till utförselstället eller gränskontrollstationen kontrollera att djuren är i skick för vidare befordran och kontrollera transportmedel, transportörernas tillstånd, förarnas kompetensbevis och efterlevanden av övriga bestämmelser. Om myndigheten anser att djuren inte är i skick att fullfölja transporten skall djuren lastas ur och skötas på ändamålsenligt sätt.

Nödåtgärder när transportören inte följer bestämmelserna

Om en behörig myndighet upptäcker att bestämmelserna inte efterlevs, skall den vidta eller kräva att den person som ansvarar för djuren vidtar nödvändiga åtgärder för att

trygga djurens välbefinnande. Myndigheten skall på vederbörligt sätt söka ersättning för de kostnader som uppkommer till följd av åtgärderna. Beroende på omständigheterna i det enskilda fallet kan åtgärderna till exempel omfatta att föraren byts ut, att transportmedlet repareras provisoriskt, att djuren eller en del av djuren flyttas över till ett annat transportmedel, att djuren sänds tillbaka till avsändningsorten eller transporteras närmaste vägen till bestämmelseorten, att djuren lastas ur och hålls i lämplig förvaring och ges adekvat skötsel tills problemet är löst. Vidare kan djuren avlivas om det inte finns någon annan möjlighet att garantera deras välbefinnande. En myndighet kan utfärda tillstånd för en transport av djur om ovan nämnda åtgärder har vidtagits för att garantera djurens välbefinnande, men transporten trots detta sker i strid med vissa av bestämmelserna. Beslut som fattas av myndigheten och grunderna för dessa beslut skall så snart som möjligt delges transportören samt den myndighet som har utfärdat transportörens tillstånd.

Överträdelser och anmälan om överträdelser

Överträdelser som konstaterats av en behörig myndighet skall utan dröjsmål anmälas till den behöriga myndighet som har utfärdat transportörens tillstånd eller intyget om godkännande av transportmedlet. Om föraren är delaktig i överträdelserna skall överträdelserna dessutom anmälas till den myndighet som har utfärdat förarens kompetensbevis.

En behörig myndighet som mottagit anmälan om överträdelser kan beroende på det enskilda fallet ålägga transportören att åtgärda överträdelserna och vidta åtgärder för att förhindra att dessa inträffar på nytt. Myndigheten kan också kräva ytterligare kontroller eller återkalla transportörens tillstånd eller intyget om godkännande av transportmedlet tillfälligt eller slutgiltigt. Också förarens eller skötarens kompetensbevis kan återkallas tillfälligt eller slutgiltigt, om överträdelserna visar att föraren eller skötaren inte har tillräckliga kunskaper och information för att transportera djur.

Myndigheternas inspektioner

Den behöriga myndigheten skall genom inspektioner av djur, transportmedel och följedokument kontrollera att bestämmelserna om transport av djur iakttas.

Bilagor

Djurtransportförordningen har fem bilagor, av vilka bilaga I innehåller tekniska föreskrifter. Bilagan är indelad i sju kapitel som behandlar när djur är i skick att transporteras, transportmedel, transportmetoder, ytterligare bestämmelser för fartyg för djurtransport och transport i behållare, intervaller för vattning och utfodring samt transporttidens och viloperiodens längd, tilläggsbestämmelser för långa transporter av tama hästdjur och tamdjur av nötkreatur, får, getter och svin samt krav som ställs på tillgängligt utrymme. Bilaga II behandlar färdplanen och har fem avsnitt. Bilaga III innehåller standardiserade blanketter för tillstånd för transportörer, kompetensbevis för förare och skötare och intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter. Bilaga IV innehåller bestämmelser om innehållet i den utbildning som förutsätts av förare och skötare och bilaga V behandlar internationella avtal.

2.2.3. *Rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG*

Rådets förordning om mellanstationer har ändrats i fråga om användningen av mellanstationer genom rådets förordning (EG) nr 1040/2003. Dessutom ändrades förordningen om mellanstationer genom djurtransportförordningen. I samband med denna ändring ersattes ordet "mellanstationer" med ordet "kontrollstationer". Genom djurtransportförordningen ändrades också vissa bestämmelser som gäller kontroll av, tillsyn över och godkännande av kontrollstationer samt avsnitt A i bilagan till förordningen som gäller bestämmelser för hälsa och hygien och avsnitt B som gäller anläggning och utrymmen.

När den maximala transporttiden för de

vanligaste animalieproduktionsdjuren har löpt ut skall djuren lastas ur vid en kontrollstation för att vila, utfodras och vattnas. I kontrollstationsförordningen fastställs kriterier som skall tillämpas på kontrollstationer och som syftar till att garantera så goda förhållanden som möjligt för utfodring, vattning och vila för de djur som lastas ur på stationen. Dessutom ställs krav på stationernas planering, anläggning, utrustning och användning med beaktande av djurens hälsa och hygien.

Kontrollstationerna skall godkännas av en behörig myndighet och utfärdas ett godkännandenummer för varje station. En kontrollstation skall uppfylla de krav som ställs i förordningen och den behöriga myndigheten skall kontrollera att kraven uppfylls. Stationen skall inspekteras minst två gånger om året för att säkerställa att villkoren för godkännandet förblir uppfyllda. Dessutom skall stationerna stå under kontroll av en tjänsteveterinär som övervakar att bestämmelserna iakttas. Innan djuren lämnar stationen skall tjänsteveterinären eller någon annan veterinär som har utsetts av den behöriga myndigheten kontrollera att djuren är i skick att fortsätta resan.

Också den ändring av mellanstationsförordningen som görs i samband med djurtransportförordningen börjar tillämpas den 5 januari 2007.

2.3. Lagstiftningen i andra länder

Djurtransportförordningen träder i kraft samtidigt i alla medlemsstater i Europeiska gemenskapen. I alla länder pågår beredningen av författningar som ansluter till genomförandet av förordningen och av författningar som gäller djurtransporter som inte omfattas av förordningen. Detaljerad information om hur lagstiftningen om djurtransporter kommer att utformas finns ännu inte att tillgå. För djurens välbefinnande saknar det betydelse om transporten sker i samband med ekonomisk verksamhet eller av någon anledning. Det viktigaste med avseende på djurens välbefinnande är att de centrala djurskyddsprinciperna följs och att transporten inte orsakar djuren onödigt smärta, plåga eller lidande.

I Norden gör också en arbetsgrupp inom

Nordiska ministerrådet med en utredning av frågor i anslutning till genomförandet av förordningen. Arbetsgruppen arbetar också för att man i de nordiska länderna skall finna lösningar på samma nivå och av samma typ på de praktiska frågor som uppstår när förordningen genomförs. Lösningar av samma typ kan till exempel komma i fråga när det gäller att ordna utbildning för transportörer. De flesta medlemsstaterna har också i inofficiella sammanhang konstaterat att kommissionen borde ordna ett möte där frågor i anslutning till genomförandet av djurtransportförordningen kan diskuteras.

2.4. Bedömning av nuläget

Innehållet i lagstiftningen

Den gällande lagstiftningen om djurtransporter i Finland uppfyller till innehållet de krav som ställs i direktivet om skydd av djur vid transport och den gällande regleringen har gjort det möjligt att trygga djurens välbefinnande under transport och att övervaka transporterna. Transport av djur som sker i förvärvssyfte motsvarar också väl nivån på djurskyddet vid motsvarande transporter i andra medlemsstater i gemenskapen. Myndighetstillsynen över transporterna fungerar ändamålsenligt och effektivt.

Författningsnivå

I fråga om författningsnivå och regleringens exakthet motsvarar lagstiftningen om transport av djur till alla delar inte de krav som ställs i grundlagen. Om krav som gäller transport av djur föreskrivs i 29 och 30 § i djurskyddslagen och i den förordning (av statsrådet) som utfärdats med stöd av de omfattande bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i lagen samt i jord- och skogsbruksministeriets beslut. Regleringen har ändrats genom en lag om ändring av djurskyddslagen (300/2006; RP 203/2005 rd) i vilken bestämmelser om beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur fogades till lagens 30 §. Däremot ingår bland annat bestämmelserna om registret över transportörer fortsättningsvis i huvudsak i den ovan nämnda förordningen. Med beak-

tande av det krav på skydd för personuppgifter som avses i 10 § 1 mom. i grundlagen bör bestämmelserna om datainnehållet i registret och förvaringstiden för uppgifterna samt utlämnande av uppgifterna regleras på lagnivå. I lagens 29 och 30 § saknas också till största delen de grundläggande bestämmelser som ett bemyndigande att genom förordning utfärda närmare bestämmelser skall gälla. Bestämmelserna om bemyndigande uppfyller därför inte heller det krav på exakthet och noggrann avgränsning som förutsätts i 80 § 1 mom. i grundlagen.

Djurtransportförordningen

Djurtransportförordningen är som sådan tillämplig lagstiftning. Genom förordningen upphävs direktivet om skydd av djur vid transport inom Europeiska gemenskapen, och den finska lagstiftningen har i huvudsak grundat sig på genomförandet av detta direktiv. Direktivet har med vissa undantag gällt transport av djur som sker i förvärvssyfte (på engelska *transport of commercial nature*). Djurtransportförordningen skall tillämpas på transport som sker i samband med ekonomisk verksamhet (på engelska *transport in connection with an economic activity*) så som föreskrivs i artikel 1 i förordningen. Djurtransportförordningen kan alltså omfatta också djurtransporter som i vissa fall ingår i smådjurshejmens tjänster, transporter som eventuellt ingår i avtal om hittedjur mellan ett djurskyddshem och en kommun och transport av slädhundar i anslutning till turistföretag. Också transport av hästar som ingår i de tjänster som professionella travhästränare erbjuder kan höra till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen. Dessa transporter har i regel enligt gällande tillämpningspraxis och lagstiftning inte ingått i begreppet transport som sker i förvärvssyfte. Tillämpningen av djurtransportförordningen förutsätter att det utfärdas kompletterande bestämmelser bland annat om behöriga myndigheter, straff och vissa av förordningens bestämmelser om tillstånd och intyg.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

Allmänna mål

Propositionens allmänna mål är att trygga djurens välbefinnande och liksom för närvarande garantera en god nivå på djurskyddet vid all transport av djur. I vilket syfte transporten utförs saknar betydelse för djuren, därför följer principerna för djurtransporter och de krav som ställs på transport i stort sett samma linjer i fråga om alla typer av djurtransporter. Avsikten är att samma principer för skydd av djur vid transport som sker i samband med ekonomisk verksamhet också skall följas i fråga om djurtransporter som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen.

Ändring av författningsnivå och genomförande av regleringen

Om de grundläggande bestämmelser som skall gälla djurtransporter som inte omfattas av djurtransportförordningen, de bestämmelser som grundlagen förutsätter samt de bestämmelser som kompletterar djurtransportförordningen tas in i djurskyddslagen, skulle det innebära att flera nya paragrafer som uteslutande gäller djurtransporter fogas till lagen. Djurskyddslagen bör dock kvarstå som en allmän lag som gäller all djurhållning och behandling och hantering av djur. Avsikten att djurskyddslagen skall gälla alla som äger och innehar djur kan fördunklas om flera paragrafer som uteslutande gäller transport av djur tas in i lagen. En sådan reglering skulle också i onödan ändra djurskyddslagens struktur och systematik. Transport av djur är inte heller egentlig djurhållning. Producentens djurhållning upphör till exempel när djuren lastas för transport till slakteriet av en annan aktör (transportören).

Av vad som anförts ovan följer att det bör anses mest ändamålsenligt att det stiftas en separat lag om transport av djur. I fråga om djurtransporter som inte omfattas av djurtransportförordningen skall denna lag innehålla grundläggande bestämmelser om allmänna krav för djurtransporter, transportmedel och ilastning och urlastning av djur. En-

ligt förslaget kan närmare bestämmelser om dessa krav utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Kompletterande bestämmelser om ansökan, beviljande och återkallande av de tillstånd att transportera djur, intyg om godkännande av vägtransportmedel och fartyg för djurtransport samt kompetensbevis för förare och skötare som förutsätts i djurtransportförordningen ingår i lagen i en utsträckning som genomförandet av förordningen förutsätter. Lagen innehåller dessutom bestämmelser om myndigheter som utövar tillsyn över transporter av djur och om tillsynsåtgärder. I djurskyddslagen görs ändringar av teknisk art genom att omnämmandet av djurtransporter stryks när motsvarande bestämmelser tas in i den föreslagna lagen om transport av djur.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Statsekonomiska konsekvenser

Propositionen har inga statsekonomiska konsekvenser. I och med inrättandet av en ny central myndighet, Livsmedelssäkerhetsverket överförs från och med den 1 maj 2006 resurser från behandlingen av frågor som gäller djurens välbefinnande från jord- och skogsbruksministeriet till det nya ämbetsverket för skötseln av uppgifter som gäller djurens välbefinnande och det är därför inte nödvändigt att utöka resurserna på grund av lagförslaget.

Antalet tillstånd för djurtransportörer som behandlas av länsstyrelserna kommer att öka något när djurtransportförordningen träder i kraft. Den mindre utvidgningen och förtydligandet av tillämpningsområdet ökar antalet transportörer som behöver tillstånd. Antalet tillstånd för transportörer uppskattas öka från nuvarande 440 till över 500 tillstånd. Antalet fordon som används för långa transporter utgör cirka 20—25 procent av alla vägtransportmedel. Dessa fordon skall godkännas i länsstyrelserna. Transport av djur i förvärsyfte är också för närvarande tillståndspliktig verksamhet och länsstyrelsen har i samband med behandlingen av ansökningarna om tillstånd kontrollerat att transportmaterielet är ändamålsenligt. Kostnaderna för utfärdandet av tillstånd, godkännanden och kompetensbevis för förare täcks liksom för närvarande

med den handläggningsavgift som tas ut av länsstyrelserna.

4.2. Verksamhet i fråga om organisation och personal

Överföringen av verkställighetsuppgifter och operativa funktioner från jord- och skogsbruksministeriet till den nya centrala myndigheten Livsmedelssäkerhetsverket överför också i fråga om tillsynen över djurens välbefinnande personalresurser från ministeriet till verksamheten och tillsynen över efterlevnaden av författningar som gäller transport av djur. Samtidigt som den personal som överflyttas till Livsmedelssäkerhetsverket får nya uppgifter, som till exempel ordnandet av utbildning för djurtransportörer, kommer personalen inte längre att sköta uppgifter som ansluter till lagberedning och internationell verksamhet. Länsstyrelserna kommer liksom för närvarande att bevilja tillstånd för djurtransportörer inom sitt område. Godkännandet av vägtransportmedel som används för långa transporter är dock en ny, men inte så omfattande uppgift för länsstyrelserna. Också för närvarande kontrolleras transportmedel och lagenligheten i samband med behandlingen av tillstånden för transportörer, vilket innebär att detta inte är någon stor förändring. Både behandlingen av tillstånd och godkännandet av transportmedel är dessutom i stort sett engångsföreteelser och har inga betydande konsekvenser för arbetet vid länsstyrelserna.

4.3. Konsekvenser för näringsverksamheten

De som transporterar djur i samband med ekonomisk verksamhet skall ansöka om tillstånd för sin verksamhet hos länsstyrelsen liksom för närvarande. Länsstyrelserna tar ut en avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) för de tillstånd för transportörer, intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter och de kompetensbevis för förare och skötare som det föreskrivs om i djurtransportförordningen. Detta medför i någon mån mer utgifter för näringsidkarna, men de kan dock inte anses betydande med avseende på verksam-

heten.

De krav som ställs på transportmateriel som används vid djurtransporterna följer till största delen de nuvarande kraven. Djurtransportförordningen kräver också navigationssystem av transporter av vissa djurarter. Kravet gäller från och med att förordningen träder i kraft vägtransportmedel som för första gången tas i bruk den 1 januari 2007 och äldre fordon från och med den 1 januari 2009. Största delen av de fordon som används för långa transporter har redan navigationssystem, vilket innebär att kravet inte kommer att medföra så stora kostnader. Extra kostnader på grund av fordonets konstruktion orsakas de näringsidkare som har vägtransportmedel för långa transporter vars vattentankar har en totalcapacitet som utgör mindre än 1,5 procent av nyttolasten. Till exempel för en nyttolast på 10 000 kg krävs en 150 liters tank. För närvarande är volymen mellan 70 och 100 liter. Kostnaderna för att uppfylla djurtransportförordningens krav på vattentankvolym är inte betydande.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Propositionen har beretts av en arbetsgrupp som har tillsatts av jord- och skogsbruksministeriet. Arbetsgruppens uppgift har varit att utarbeta de nationella lagbestämmelser som förutsätts i rådets djurtransportförordning och motsvarande bestämmelser för djurtransporter som inte omfattas av rådets förordning och förslag till andra nödvändiga bestämmelser (Hare) MMM046:00/2005. I arbetsgruppen fanns utöver representanter för jord- och skogsbruksministeriet också representanter för inrikesministeriet, Länsstyrelsen i Södra Finlands län, Elintarvikealan Kuljetusyrittäjät ry, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Finlands Veterinärförbund rf och Finlands Djurskyddsförening rf. Arbetsgruppens förslag blev klart den 4 maj 2006 (JSM:s arbetsgruppspromemoria 2006:19).

5.2. Remissyttranden och hur de har beaktats

Utlåtande om propositionen begärdes av 24 olika instanser. Utlåtanden har inkommit från justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriet, kommunikationsministeriet, Länsstyrelsen i Östra Finlands län, Länsstyrelsen i Lapplands län, Länsstyrelsen i Uleåborgs län, Sjöfartsverket, Livsmedelssäkerhetsverket, Polisskolan, Elintarvikealan Kuljetusyrittäjät ry, Centralförbundet för jord- och skogsbruksproducenter MTK rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Finlands Hippos rf, Finlands Veterinärförbund rf, Djurskyddsförbundet Animalia rf, Helsingfors Djurskyddsförening rf, Saarioisten Lihanjalostus Oy och Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbud-SLC rf.

Finansministeriet, kommunikationsministeriet, Elintarvikealan Kuljetusyrittäjät ry och Centralförbundet för lant- och skogsbruks-

producenter MTK rf hade inget att anmärka på förslaget.

Allmänt taget ansåg man i utlåtandena att lagen om transport av djur vara nödvändig, men i synnerhet i fråga om tillämpningsområdet efterlyste man större tydlighet. I justitieministeriets utlåtande konstaterades bland annat att ett förslag om ändring av vissa bestämmelser i 17 kap. i strafflagen bör fogas till propositionen. I flera utlåtanden föreslogs enstaka ändringar som bland annat gällde godkännande av fordon samt renar och pälsdjur.

Efter remissbehandlingen har förslaget om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen fogats till propositionen. De anmärkningar som gällde detaljer i propositionen beaktats i mån av möjlighet.

Ett sammandrag av utlåtandena har sammanställts vid jord- och skogsbruksministeriet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om transport av djur

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Lagens syfte. I paragrafen bestäms om lagens syfte. Syftet med lagen är att i samband med transporter skydda levande djur mot skador och insjuknande samt all onödigt smärta och plåga och onödigt lidande.

2 §. Tillämpningsområde. Lagen tillämpas på transport av levande ryggradsdjur. Lagen tillämpas också på tillsynen över transport av levande ryggradslösa djur, till exempel kräftor och humrar, och på tillsynsåtgärderna samt på transportmedel, transportförhållanden och allmänna förutsättningar för transport på ett sätt som beaktar särdragen hos dessa djur. En bestämmelse om detta ingår i 1 mom.

Rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 (djurtransportförordningen) tillämpas på djurtransporter som sker i samband med ekonomisk verksamhet. Enligt 12 punkten i förordningens ingress begränsar sig kommersiell transport inte enbart till transporter som innebär ett omedelbart utbyte av pengar, varor eller tjänster. Transport i kommersiellt syfte inbegriper också bland annat transporter som leder till eller syftar till direkt eller indirekt vinst. Enligt 2 mom. tillämpas den föreslagna lagen på tillsynen över efterlevnaden av förordningen och på den övriga verkställighet som förordningen förutsätter.

Genom djurtransportförordningen ändrades rådets förordning (EG) nr 1255/97 om gemenskapskriterier för mellanstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG (kontrollstationsförordningen). Urlastningen av djuren vid en kontrollstation är ett led i transporten innan djuren anländer till bestämmelseorten och därför utgör stationerna en del av djurtransporten. I Finland finns det för närvarande inga sådana kontrollstationer som avses i förordningen. Det

ser inte heller ut som om det överhuvudtaget skulle bli aktuellt att godkänna kontrollstationer i Finland. I syfte att verkställa kontrollstationsförordningen tillämpas den föreslagna lagen också på tillsynen över efterlevnaden av kontrollstationsförordningen och på den verkställighet som förordningen förutsätter.

Djurtransportförordningen tillämpas på sådan transport av ryggradsdjur som sker i samband med ekonomisk verksamhet. I artikel 1 i djurtransportförordningen bestäms om förordningens räckvidd. I artikel 3 ingår bestämmelser om allmänna villkor för transport av djur och i bilaga I till förordningen meddelas tekniska föreskrifter som skall iakttagas vid transport av djur. I syfte att precisera lagens tillämpningsområde ingår för tydlighetens skull ett omnämmande av djurtransportförordningens tillämpning och räckvidd i förslaget till 3 mom.

I fråga om allmänna förutsättningar för transporter, bestämmelser om transportmedel samt ilastning och urlastning av djur tillämpas de föreslagna 2—4 kap. i lagen på annan transport av djur än transport som sker i samband med ekonomisk verksamhet. En bestämmelse om detta ingår i det föreslagna 4 mom.

3 §. Förhållande till vissa författningar. Den föreslagna paragrafens 1 mom. innehåller en hänvisning till djurskyddslagen (247/1996) som är en allmän lag som gäller för all djurhållning. Lagen om djursjukdomar (55/1980) gäller bekämpning och förebyggande av djursjukdomar. I lagen om djursjukdomar eller med stöd av den föreskrivs eller i enskilda fall besluts vad som skall iakttagas vid transport av djur för förhindrande av att djursjukdomar sprids. Om detta hänvisas till lagen om djursjukdomar i paragrafens 2 mom.

4 §. Definitioner. I paragrafen definieras vissa centrala begrepp som används i den föreslagna lagen. I 1 punkten har transport definierats med samma innehåll som i artikel 2 punkt w i djurtransportförordningen. Lång transport definieras i 2 punkten med en hänvisning till artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen. Också definitionen av trans-

portmedel i 3 punkten motsvarar artikel 2 punkt n i djurtransportförordningen. Förutom tillsynen över att djurtransportförordningen efterlevs gäller den föreslagna lagen också djurtransporter som inte hör till djurtransportförordningens tillämpningsområde och tillsynen över dem. Därför måste de begrepp som är centrala med tanke på tillsynen över lagen vara enhetliga till sitt innehåll. Behållare definieras i 4 punkten i paragrafen. Bestämmelser om behållare ingår endast i den föreslagna lagens 2—4 kap. som inte tillämpas på sådan transport som omfattas av djurtransportförordningen. Transportbehållaren eller motsvarande konstruktion i djurtransportförordningen kallas i artikel 2 punkt g ”behållare”. Också bestämmelserna om transportmedel iaktas i tillämpliga delar i fråga om behållare. I 5 punkten i paragrafen definieras en transportör med hänvisning till artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen. En person som transporterar djur är enligt 6 punkten en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen. Tillsynsmyndigheterna definieras i 7 punkten i paragrafen.

2 kap. Allmänna villkor för transport

Bestämmelserna i 2—4 kap. i den föreslagna lagen gäller endast sådana djurtransporter som djurtransportförordningen inte tillämpas på. Beträffande transporter som omfattas av djurtransportförordningens tillämpningsområde ingår motsvarande krav för transport av djur i artikel 3 och bilaga I till förordningen. Med tanke på djurens välbefinnande saknar det betydelse om djuret transporteras i kommersiellt eller annat syfte. Av denna orsak är det motiverat att de allmänna villkor för transport som skall iaktas också vid andra djurtransporter stämmer överens med de allmänna principerna för djurtransporter som sker i samband med ekonomisk verksamhet. I den gällande lagstiftningen ingår dessa principer i förordningen om djurtransporter och berör alla djur och alla transporter. Bestämmelserna i de föreslagna 2—4 kap. följer dessa principer. Vad som i dessa kapitel bestäms om transportme-

del tillämpas också i lämpliga delar på behållare i överensstämmelse med 4 § 4 punkten i den föreslagna lagen.

5 §. Transport av djur. Den föreslagna paragrafen är en grundläggande bestämmelse om transport av djur. Enligt paragrafen är det tillåtet att transportera djur endast med sådana transportmedel och under sådana transportförhållanden att transporten inte orsakar djuren onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande. Under transporten skall djuren också skyddas mot skador och insjuknande. Paragrafen innehåller också ett förbud mot att transportera djur om de inte är i sådant skick som transporten förutsätter.

Enligt 2 mom. kan närmare bestämmelser om djurens transportskick utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I kapitel I punkt 2 i bilaga I till djurtransportförordningen ingår en förteckning över sådana skador eller fysiologiska eller patologiska förändringar hos djur som leder till att djuren inte anses vara lämpliga att transportera. Punkt 3 i kapitel I innehåller vissa undantag i fråga om transport av sjuka eller skadade djur. Avsikten är att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämma om djurens transportskick vid transporter som inte hör till djurtransportförordningens tillämpningsområde på motsvarande sätt som i djurtransportförordningen. Vid transporter som hör till djurtransportförordningens tillämpningsområde tillämpas således ändå vederbörande bestämmelser i djurtransportförordningen.

6 §. Tryggande av djurens välbefinnande. Den föreslagna paragrafen gäller tryggande av djurens välbefinnande under transporten. Enligt det föreslagna 1 mom. skall djuren under transport ges vatten, foder och vila med lämpliga intervaller. Behovet av vatten, foder och vila under transporten beror bland annat på djurarten, djurens ålder, transportmedlet och transportförhållandena samt transporttiden. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår i 6 § i den gällande förordningen om transport av djur.

Paragrafens 2 mom. innehåller en bestämmelse om förfarandet med avseende på djur som blir sjuka eller skadas under transporten. Om sjukdomen eller skadan kräver skall djuren skiljas från de övriga djuren och ges

akutvård så snart det är möjligt. Djuren skall ges lämplig veterinärbehandling och om nödvändigt avlivas eller slaktas på ett sätt som inte orsakar dem onödigt lidande. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår i 7 § i den gällande förordningen om transport av djur.

Enligt förslaget till 3 mom. kan närmare bestämmelser om tryggnad av djurens välbefinnande under transport utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 kap. Transportmedel

7 §. Allmänna krav. Den föreslagna paragrafen innehåller allmänna krav på transportmedel. Motsvarande allmänna krav ingår också i 8 § i den gällande förordningen om transport av djur.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall transportmedlet vara tillräckligt rymligt, säkert för djuret och sådant att det hindrar djuret från att rymma. Den föreslagna bestämmelsen innehåller också ett preciserande krav för bestämning av transportmedlets storlek. Enligt det skall transportmedlet med beaktande av djurart ha tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå upp i naturlig ställning utan att riskera att skada sig mot transportmedlets tak. Luftvolymen i transportmedlet skall också vara tillräcklig med beaktande av den djurart som transporteras. Med luftvolym avses ett fritt utrymme runt och ovanför djuren. Till den del det gäller utrymme för djuren hör också kravet i det föreslagna 14 § 1 mom. om hur djuren skall lastas i transportmedlen samman med transportmedlens ändamålsenlighet.

Enligt 2 mom. skall det för ventilationen i varje transportmedel finnas ett tillräckligt antal reglerbara ventilationsöppningar, om inte ventilationen kan ordnas ändamålsenligt och säkert på något annat sätt, till exempel maskinellt. Om det transporteras till exempel olika djurslag i transportmedlet skall det vid behov kunna delas in i bås med hjälp av skiljeväggar, skrank eller bommar.

I det föreslagna 3 mom. ingår ett krav på att de djur som finns i varje transportmedel skall kunna kontrolleras och skötas under

transporten. Transportmedlen skall också gå att rengöra och desinficera.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan det enligt förslaget till 4 mom. utfärdas närmare bestämmelser om de krav som ställs på transportmedel.

8 §. Transportmedlets väggar och golv. Egenskaperna hos transportmedlens väggar och golv är viktiga med tanke på djurens välbefinnande och säkerhet. I paragrafen ingår krav i anslutning till detta. Väggar och golv skall till sina allmänna egenskaper vara lämpliga för djuren och tillräckligt starka för att hålla de transporterade djurens vikt. Golv och väggar skall vara sådana att de inte kan skada djuren och golvet får inte vara halt. På golvet skall det finnas strö för absorbering av urin och avföring, om inte avlägsnandet kan ordnas på något annat minst lika effektivt sätt, till exempel med hjälp av adekvata avlopp, eller om inte urinen och avföringen årnars avlägsnas regelbundet.

9 §. Förhållanden i transportmedlet. Då djur transporteras har de varit tvungna att lämna sin normala djurhållningsplats som de har vant sig vid. Under transporten kan de också lätt råka ut för sådana förhållanden som avviker från de vanliga. Syftet med förslaget till 1 och 2 mom. är att säkra att djuren även under transporten är skyddade mot ogynnsamma väderleksförhållanden och kraftiga klimatväxlingar. Ventilationen i transportmedlet skall vara anpassad till förhållandena under transporten och den djurart som transporteras. Under transporten skall det vidare säkerställas att djuren inte behöver drabbas av förhållanden som är skadliga för dem.

Enligt det föreslagna 3 mom. kan närmare bestämmelser om djurens förhållanden under transport utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. De närmare bestämmelserna kan till exempel gälla temperaturkrav som skall iaktas vid transport av olika djurarter.

10 §. Märkning som anger djur. Vid transport av stora djur försöker man undvika att fordonet bromsar in tvärt eller accelererar plötsligt så att de djur som transporteras inte tar skada av manövrerna eller krängningarna. För att övriga vägtrafikanter skall kunna ta hänsyn till djurtransporten på rätt sätt i trafi-

ken skall ett vägtransportmedel enligt den föreslagna bestämmelsen vara försedd med ett märke som visar att transportmedlet innehåller djur, om det transporteras hästar eller motsvarande stora djur i transportmedlet. Också en behållare vars innehåll inte går att urskilja skall förses med ett märke som visar att behållaren innehåller djur. Till exempel i samband med trafikolyckor får då räddningspersonalen information om att levande djur transporteras och kan börja vidta behövliga åtgärder. En motsvarande bestämmelse ingår nu i 11 § i förordningen om transport av djur.

11 §. Transport i personbils bagageutrymme. I nuläget är det enligt 12 § i förordningen om transport av djur förbjudet att transportera ryggradsdjur i en personbils slutna bagageutrymme. Tillgodoseendet av djurens välbefinnande kräver inget förbud vare sig det gäller transport av ryggradslösa djur eller fiskar som transporteras i vattenfyllda behållare. Också kräddjur och groddjur får transporteras i ett slutet bagageutrymme utan att deras välbefinnande äventyras. I den föreslagna paragrafen förbjuds transport av djur i en personbils slutna bagageutrymme, med undantag för de djur som nämns ovan. För tydlighetens skull innehåller bestämmelsen liksom nu en definition av i hurdan bagageutrymme och på vilka villkor det annars är tillåtet att transportera djur.

4 kap. **Ilastning och urlastning**

12 §. Anordningar som används vid ilastning och urlastning. I paragrafen ingår en skyldighet att vid behov använda lämpliga anordningar vid ilastning och urlastning av djur. Anordningarna skall vara konstruerade så att djuren inte halkar eller annars skadas, och de skall vid behov förses med skyddsräcken så att djuren inte kan ramla ner. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår nu i 14 § i förordningen om transport av djur. Enligt det föreslagna 2 mom. kan närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §. Behandling och hantering av djuren. Den föreslagna paragrafen innehåller krav för behandling och hantering av djur som lastas i, transporteras och lastas ur. Djuren skall behandlas lugnt och de får inte skrämmas el-

ler hetsas i onödan. Enligt förslaget till 2 mom. är det också förbjudet att hantera djur så att de orsakas onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande. Bestämmelsen innehåller en förteckning med exempel på förbjudna förfaringssätt. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår nu i 15 § i förordningen om transport av djur. Också i 3 § i djurskyddslagen ingår ett förbud mot att orsaka djur onödig smärta eller plåga.

14 §. Lastning av djur i transportmedel. I paragrafen ingår krav som skall beaktas då djur lastas i ett transportmedel. Enligt det föreslagna 1 mom. skall ilastningen ske så att djuren inte tränger, smutsar ner eller skadar varandra. Ett transportmedel skall i förhållande till djurens storlek, ålder och transporttidens längd ha tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå upp i naturlig ställning. Det får inte heller finnas risk för att djuren skadar sig mot transportmedlets tak till följd av krängningar eller skakningar under transporten. De djur som transporteras skall få tillräckligt med luft. Djuren skall vid behov skyddas med stödjande skiljeväggar, skrank eller bommar eller vara bundna så att de inte riskerar att skadas under transporten. Motsvarande krav ingår nu i 16 § 1 mom. i förordningen om transport av djur. Jämfört med tidigare preciseras de krav som gäller utrymme per djur i ett transportmedel när det gäller lastning av djur i transportmedel. I övrigt får inte ens ett ändamålsenligt transportmedel lastas i strid med kraven på utrymme per djur.

Paragrafens 2 mom. innehåller krav på att djur som transporteras skall hållas åtskilda med tanke på djurens säkerhet. Om djur av olika art transporteras i samma transportmedel, skall de hållas åtskilda enligt art. Också om djur i olika åldrar, djur av avsevärt olika storlek eller djur som är fientliga mot varandra eller köns mogna djur av olika kön transporteras i samma transportmedel skall de hållas åtskilda. Djuren behöver emellertid inte hållas åtskilda om de har fötts upp i grupper som passar ihop eller om de är vana vid varandra, eller om det är fråga om sällskapsdjur som blir oroliga om de skiljs åt. Hondjur behöver inte heller skiljas åt från avkommor som är beroende av dem. Motsvarande bestämmelse ingår för tillfället i 17 § i

förordningen om transport av djur.

I 3 mom. ingår krav på de bindslen som används för att tjundra djuren. De rep eller andra fästtanordningar som används som bindslen måste vara trygga för djuren, av lämplig längd och så starka att de inte går av under transporten. Bestämmelsen förbjuder också att djur transporteras med hopbundna ben. I 18 § i förordningen om transport av djur ingår för närvarande en bestämmelse med motsvarande innehåll.

Enligt förslaget till 4 mom. får jord- och skogsbruksministeriet genom förordning utfärda närmare bestämmelser om lastning av djur i transportmedel och krav på utrymme per djur som transporteras.

15 §. Placering och förankring av behållare och annan last. Paragrafen innehåller krav för placering och förankring av behållare och annan last. Om djur transporteras i behållare skall behållarna fästas så att de inte kan glida omkring. Behållarna skall placeras så att alla djur får tillräckligt luft. Om behållare placeras ovanpå varandra måste dessutom beaktas att djuren inte smutsar varandra. Behållarna skall hållas upprätta och får inte utsättas för kraftiga krängningar, stötar eller skakningar. Motsvarande krav ingår i 16 § i förordningen om transport av djur.

Om det utöver djur transporteras också annan last i samma transportmedel kan de djur som transporteras löpa risk för skador om den andra lasten inte placeras och förankras så, att denna risk elimineras. Det föreslagna 2 mom. innehåller ett krav som gäller placering och fastsättning av annan last. Motsvarande krav ingår nu i 19 § i förordningen om transport av djur.

5 kap. Tillstånd samt intyg om godkännande och kompetensbevis

Kapitlet innehåller sådana bestämmelser om behöriga myndigheter som förutsätts för vissa tillstånd och godkännanden enligt djurtransportförordningen eller kontrollstationsförordningen. Ytterligare kompletteras bestämmelserna i förordningarna till vissa delar för beaktandet av tillämpningen av förordningarna, verksamhetsidkarens rättsskydd och kraven i grundlagen.

16 §. Ansökan om tillstånd att transportera

djur. Enligt artikel 6.1 i djurtransportförordningen får en person agera som transportör endast om vederbörande har ett tillstånd som utfärdats av en behörig myndighet enligt artikel 10.1 eller, i fråga om långa transporter, artikel 11.1. Enligt artikel 10.1 punkt a krävs att sökandena är etablerade eller, i fråga om sökande som är etablerade i ett tredjeland, är företrädare i den medlemsstat där de ansöker om tillstånd.

Enligt förslaget till 1 mom. skall tillstånd sökas hos den behöriga länsstyrelsen. I överensstämmelse med 30 § i den gällande djurskyddslagen är länsstyrelsen också den myndighet som beviljar tillstånd att transportera djur. Sökandens hemort eller etableringsorten för den som ansöker om tillstånd eller dennes företrädare avgör vilken länsstyrelse som är behörig.

I 2 mom. bestäms om vilka uppgifter som behövs för behandling av ansökan om tillstånd. För att specificera den sökande skall sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation uppges i ansökan. Till övriga delar hänvisas till de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen. Bestämmelser om kraven för beviljande av tillstånd ingår i artikel 10.1 punkt a–c och i fråga om långa transporter i artikel 11.1 och 11.2 i djurtransportförordningen. Ett villkor för att tillstånd skall beviljas är enligt artikel 10.1 punkt c i djurtransportförordningen att sökandena eller deras företrädare inte har dömts för allvarliga överträdelser av gemenskapslagstiftningen och/eller den nationella lagstiftningen om djurskydd under de tre år som föregår ansökningsdatum. I praktiken kräver detta att man utreder om sökanden har dömts och i så fall till hurdant straff för överträdelse av djurskyddslagstiftningen. För handläggningen av ansökan om tillstånd skall länsstyrelsen innan tillståndet beviljas begära att Rättsregistercentralen lämnar uppgifter om den sökande ur straffregistret när det gäller överträdelser av djurskyddslagstiftningen. Enligt 4 a § 1 mom. 2 punkten i straffregisterlagen (770/1993, ändrad 1093/1999) lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller sådana tillstånd eller godkännanden av myndighet som är beroende av personens tillför-

litlighet.

17 §. Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur. I 1 mom. föreskrivs om beviljandet av tillstånd att transportera djur genom en hänvisning till uppfyllandet av de krav som ställs i djurtransportförordningen för att tillstånd skall beviljas. Tillståndet skall beviljas av länsstyrelsen. Beviljandet av tillstånd, om vilket det i sig redan bestäms i artiklarna 10 och 11 i djurtransportförordningen, inbegriper ingen ändamålsenlighetsprövning. Tillståndsplikt krävs däremot i artikel 6.1 i djurtransportförordningen. Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har ansett att näringsfriheten är en huvudregel enligt grundlagen, men funnit att näringsverksamhet i undantagsfall skall vara beroende av tillstånd. Bestämmelser om tillståndsplikt skall dock alltid ingå i en lag, som måste uppfylla de allmänna kraven på en lag med begränsningar i de grundläggande fri- och rättigheterna. Begränsningar av näringsfriheten som införs genom lag skall vara exakta och noga avgränsade. Dessutom skall begränsningarnas väsentliga innehåll, såsom omfattningen av förutsättningarna för begränsningarna, framgå av lagen. Beträffande själva regleringen har utskottet ansett det viktigt att bestämmelserna om förutsättningarna för tillstånd och tillståndets varaktighet formuleras så att myndigheternas åtgärder i tillräckligt hög grad kan förutses. I detta hänseende spelar det också en roll i vilken mån myndigheternas befogenheter bestäms utifrån så kallad bunden prövning alternativt lämplighetsprövning (GrUU 33/2005 rd, GrUU 19/2002 rd, GrUU 16/2001 rd, GrUU 8/2006 rd).

Enligt artikel 26.4 punkt c i djurtransportförordningen kan den behöriga myndigheten som en åtgärd till följd av överträdelse av djurtransportförordningen tillfälligt eller slutgiltigt återkalla transportörens tillstånd eller intyget om godkännande av transportmedlet ifråga. Grundlagsutskottet har i samband med regleringen av näringsverksamhet normalt ansett att återkallande av ett tillstånd är en myndighetsåtgärd som ingriper i den enskildes rättsliga ställning och att åtgärden har

en mer drastisk verkan än ett avslag på en ansökan om tillstånd. Därför har utskottet ansett det för att regleringen skall vara rätt proportionerad vara nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd binds vid allvarliga och väsentliga förseelser och försummelser och vid att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndshavaren inte har lett till att uppenbara brister i verksamheten har korrigerats (GrUU 48/2005 rd, GrUU 44/2004 rd, GrUU 16/2003 rd, GrUU 8/2006 rd). Arten av en förseelse som orsakar att ett tillstånd återkallas har inte definierats närmare i djurtransportförordningen vilket leder till att villkoren för ett återkallande blir alltför öppna med beaktande av 18 § 1 mom. i grundlagen. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan tillståndet återkallas om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om verksamheten inte längre uppfyller villkoren för beviljande av tillstånd och transportören inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Inom myndigheternas verksamhet skall också den så kallade proportionalitetsprincipen följas. Denna princip anger att följderna av ett klandervärdt förfarande skall stå i rätt förhållande till gärningens klanderbarhet. En uttrycklig bestämmelse om detta ingår numera också i 6 § i förvaltningslagen (434/2003). I bestämmelsen sägs att myndigheternas åtgärder skall stå i rätt proportion till sitt syfte.

18 §. Anmälan av förändringar. Enligt artikel 6.2 i djurtransportförordningen skall transportörer till den behöriga myndigheten anmäla eventuella förändringar i förhållande till informationen och handlingarna enligt artikel 10.1 eller, i fråga om långa transporter, artikel 11.1 senast 15 arbetsdagar räknat från den dag då förändringarna inträffade. Eftersom det gäller uppgifter som inverkar på beviljandet av tillstånd att transportera djur skall anmälan enligt förslaget till 18 § göras till den länsstyrelse som har beviljat tillståndet.

19 §. Intyg om godkännande av vägtransportmedel. Enligt artikel 7.1 i djurtransportförordningen får en person utföra långa djurtransporter på väg endast om transportmedlet har inspekterats och godkänts enligt artikel 18.1. Artikel 18.1 i djurtransportförordningen

föreskriver att den behöriga myndighet eller det behöriga organ som medlemsstaten har utsett efter ansökan skall ställa ut ett intyg om godkännande för vägtransportmedel som används för långa transporter, förutsatt att detta transportmedel bland annat har inspekterats av den behöriga myndigheten eller det organ som medlemsstaten har utsett och befunnits uppfylla de krav som enligt förordningen gäller för sådana transporter.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall ett intyg om godkännande enligt artikel 18.1 i djurtransportförordningen sökas hos den länsstyrelse som också beviljar tillstånd att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av länsstyrelsen eller en av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär. I praktiken är det liksom tidigare besiktningsveterinären som inspekterar fordon som används för transport av slaktdjur.

I 2 mom. föreskrivs om villkoren för beviljande av intyg om godkännande genom en hänvisning till uppfyllandet av de krav som ställs i djurtransportförordningen. Intyget om godkännande skall beviljas av länsstyrelsen. I artikel 18.1 punkt a och b i djurtransportförordningen bestäms om villkoren för att intyg om godkännande skall beviljas. Artikel 26.4 punkt c i djurtransportförordningen föreskriver att om en behörig myndighet konstaterar att bestämmelserna i djurtransportförordningen har överträts skall den om så är lämpligt återkalla intyget om godkännande av transportmedlet ifråga. Tillämpandet av djurtransportförordningen och verksamhetsidkarens rättsskydd förutsätter att bestämmelserna om villkoren för att återkalla ett godkännande av ett transportmedel skall vara exaktare än bestämmelserna i djurtransportförordningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan intyget om godkännande återkallas om transportmedlet inte längre uppfyller kraven i djurtransportförordningen och innehavaren av intyget om godkännande inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten angiven skälig tid. Därmed ges verksamhetsidkaren tillfälle att försätta transportmedlet i ett sådant skick som lagstiftningen kräver innan åtgärder som berör godkännandet vidtas. I djurtransportförordningen förutsätts att ett transportmedel skall uppfylla

vissa krav som alla syftar till att trygga djurens välbefinnande under transporten. Av denna orsak är det inte nödvändigt att bristen är väsentlig eller betydande. Det räcker att det finns en brist som verksamhetsidkaren trots tillsynsmyndighetens uppmaning låter bli att korrigera inom en angiven tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas omedelbart om transportmedlet har en sådan brist som direkt äventyrar de transporterade djurens välbefinnande. Verksamhetsidkaren kan på nytt ansöka om intyg om godkännande efter att han har korrigerat bristerna i transportmedlet så att kraven i lagstiftningen uppfylls. Genom den föreslagna regleringen går det effektivt att säkerställa att adekvata transportmedel används.

20 §. Intyg om godkännande av fartyg för djurtransport. Enligt artikel 7.2 i djurtransportförordningen får vissa djurslag transporteras till sjöss mer än tio sjömil med fartyg för djurtransport som avgår från en gemenskapshamn endast om fartyget har inspekterats och godkänts enligt artikel 19.1. De fartyg för djurtransport som avses i artikel 19 är sådana där djuren i samband med inlastningen i fartyget lastas av från transportmedlet och placeras i spiltor eller bås i fartyget. I Finland finns det i nuläget inga sådana fartyg för djurtransport som skulle förutsätta godkännande. Det ser inte heller ut som om det överhuvudtaget skulle bli aktuellt att godkänna sådana fartyg i Finland. För verkställandet av förordningen är det ändå nödvändigt att föreskriva om de behöriga myndigheter som avses i förordningen och om vissa andra omständigheter i samband med verksamheten. Enligt det föreslagna 1 mom. skall intyg om godkännande sökas hos Sjöfartsverket. Sjöfartsverket skall också utföra den inspektion av ett fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 punkt c i djurtransportförordningen.

I förslaget till 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av intyg om godkännande genom en hänvisning till uppfyllandet av de krav som ställs i djurtransportförordningen. Intyget om godkännande skall beviljas av Sjöfartsverket. I artikel 19.1 punkt a—c i djurtransportförordningen bestäms om förutsättningarna för att intyg om godkännande skall beviljas. Artikel 26.4

punkt c i djurtransportförordningen föreskriver att om en behörig myndighet konstaterar att bestämmelserna i djurtransportförordningen har överträtts skall den om så är lämpligt återkalla intyget om godkännande av transportmedlet ifråga. Tillämpandet av djurtransportförordningen och verksamhetsidkarens rättsskydd förutsätter att bestämmelserna om villkoren för att återkalla godkännandet av ett fartyg för djurtransport är exaktare än bestämmelserna i djurtransportförordningen. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan intyget om godkännande återkallas om fartyget inte längre uppfyller kraven i djurtransportförordningen och innehavaren av intyget om godkännande inte korrigerar bristerna inom en av Sjöfartsverket eller tillsynsmyndigheten angiven skälig tid. Därmed ges verksamhetsidkaren tillfälle att försätta transportmedlet i ett sådant skick som lagstiftningen kräver innan åtgärder som berör godkännandet vidtas. I djurtransportförordningen förutsätts att ett fartyg för djurtransport skall uppfylla vissa krav som alla syftar till att trygga djurens välbefinnande under transporten. Av denna orsak är det inte nödvändigt att bristen är väsentlig eller betydande. Det räcker att det finns en brist som verksamhetsidkaren trots tillsynsmyndighetens uppmaning låter bli att korrigerar inom en angiven tid. Intyget om godkännande kan emellertid återkallas omedelbart om bristen i ett fartyg för djurtransport är sådan att den direkt äventyrar djurens välbefinnande. Intyget om godkännande återkallas av samma myndighet som har beviljat det, det vill säga Sjöfartsverket. Verksamhetsidkaren kan på nytt ansöka om intyg om godkännande efter att han har åtgärdat bristerna i transportmedlet så att kraven i lagstiftningen uppfylls. Genom den föreslagna regleringen går det effektivt att säkerställa att adekvata transportmedel används.

Enligt förslaget till 36 § för Livsmedelssäkerhetsverket med tanke på tillsynen över djurtransporter ett riksomfattande register över transportörer. I registret förs enligt 1 mom. 7 punkten i paragrafen in uppgifterna i intyget om godkännande av ett fartyg för djurtransport och enligt 8 punkten uppgifterna om återkallelse av godkännandet. Enligt det föreslagna 20 § 3 mom. skall Sjöfartsver-

ket lämna dessa uppgifter till Livsmedelssäkerhetsverket för att föras in i registret över transportörer. För att identifikationsuppgifterna i registret över transportörer skall vara enhetliga förser Livsmedelssäkerhetsverket emellertid intygen om godkännande med det unika nummer som avses i djurtransportförordningen. Då Sjöfartsverket behandlar en ansökan om godkännande av ett fartyg för djurtransport kan det begära numret av Livsmedelssäkerhetsverket och anteckna det i intyget om godkännande innan intyget överlämnas.

21 §. Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon. Enligt artikel 6.5 i djurtransportförordningen får vägfordon för transport av vissa djurarter endast framföras av personer som innehar ett kompetensbevis enligt artikel 17.2 och endast personer som innehar detta bevis får fungera som skötare. Förutsättningarna för beviljande av kompetensbevis slås fast i bilaga IV till förordningen. Kompetensen påvisas genom att personen slutför den utbildning som föreskrivs i punkt 2 i bilagan och avlägger ett prov som godkänts av den behöriga myndigheten. Enligt förslaget till 24 § 2 mom. är Livsmedelssäkerhetsverket den behöriga myndighet som har hand om dessa ärenden.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon sökas hos länsstyrelsen i det län där sökandena har sin hemort. Enligt 2 mom. beviljas kompetensbeviset av länsstyrelsen. I fråga om beviljandet av kompetensbevis hänvisas i 2 mom. dessutom till artikel 17.2 i djurtransportförordningen. Artikel 26.5 i djurtransportförordningen föreskriver att om en förare eller skötare som innehar ett kompetensbevis enligt artikel 17.2 gör sig skyldig till en överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, får den behöriga myndigheten tillfälligt eller slutgiltigt återkalla detta kompetensbevis, i synnerhet om överträdelsen visar att föraren eller skötaren inte har tillräckliga kunskaper och information för att kunna transportera djur i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. När det gäller återkallande av kompetensbevis innehåller paragrafens 2 mom. en hänvisning också till artikel 26.5 i djurtransportförordningen.

22 §. Kontrollstationer. I paragrafen be-

stäms om den behöriga myndighet enligt artikel 3.1 i kontrollstationsförordningen som godkänner en kontrollstation, godkännande av kontrollstationer och återkallande av godkännandet. Det kan anses att regleringen av kontrollstationsverksamheten innebär ett intrång i den näringsfrihet som avses i 18 § 1 mom. i grundlagen. Då bestämmelser om saken utfärdas måste hänsyn därmed tas också till grundlagsutskottets utlåtandepraxis i frågan. I samband med motiveringen till 17 § redogörs för denna praxis. I Finland finns det för tillfället inga sådana kontrollstationer som avses i förordningen och som skulle förutsätta godkännande. Det ser inte heller ut som om det överhuvudtaget skulle bli aktuellt att godkänna kontrollstationer i Finland. För verkställandet av förordningen är det ändå nödvändigt att föreskriva om de behöriga myndigheter som avses i förordningen och om vissa andra omständigheter i samband med verksamheten.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall godkännande av en kontrollstation sökas hos länsstyrelsen i det län där kontrollstationen ligger. Också i övrigt är länsstyrelsen enligt det föreslagna 25 § 2 mom. den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen. För närvarande innehåller 39 § i förordningen om transport av djur bestämmelser om krav och behöriga myndigheter (i fråga om mellanstationer).

Enligt förslaget till 2 mom. skall länsstyrelsen godkänna en kontrollstation om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Godkännandet kan återkallas om verksamhetsledaren på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om stationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller villkoren för godkännandet och bristerna inte korrigeras inom en angiven tid. Bestämmelsen innehåller dessutom en hänvisning till artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen om att avbryta anlitandet av en kontrollstation. Enligt bestämmelsen skall medlemsstaten i allvarliga fall och i synnerhet av orsaker som hänför sig till djurens hälsa eller välbefinnande avbryta anlitandet av en kontrollstation. Avbrottet är således inte något egentligt återkallande av godkännandet, utan verksamheten vid stationen kan av-

brytas till exempel på grund av djursjukdom.

6 kap. Myndigheterna och deras uppgifter

I kapitlet bestäms om de behöriga myndigheterna och myndigheternas uppgifter i anslutning till djurtransporter. Livsmedelssäkerhetsverket inrättades den 1 maj 2006 genom en lag om verket (25/2006). Till följd av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket justerades och förenhetligades jord- och skogsbruksministeriets och länsstyrelsernas uppgifter i egenskap av tillsynsmyndigheter i djurskyddslagen och sju andra lagar som innehåller verkställighetsuppgifter (RP 203/2005 rd). De föreslagna myndighetsuppgifterna motsvarar de uppgifter i anslutning till djurskyddslagen som i lagen om ändring av djurskyddslagen (300/2006) ankommer på ministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen.

23 §. Jord- och skogsbruksministeriet. Enligt den föreslagna paragrafen leder och övervakar jord- och skogsbruksministeriet i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. I 19 § 5 punkten i reglementet för statsrådet (262/2003) anges att djurens välfärd hör till jord- och skogsbruksministeriets ansvarsområde.

24 §. Livsmedelssäkerhetsverket. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. leder och övervakar Livsmedelssäkerhetsverket i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. I 1 § i lagen om Livsmedelssäkerhetsverket anges att djurens välfärd hör till verkets ansvarsområde.

Enligt det föreslagna 2 mom. godkänner Livsmedelssäkerhetsverket det prov som enligt bilaga IV punkt 1 i djurtransportförordningen krävs av fordonsförare och skötare av vissa djurarter samt examinatorn. Den nämnda punkten i förordningen förutsätter att den behöriga myndigheten fastställs. I syfte att säkerställa en enhetlig praxis i frågor som gäller den i djurtransportförordningen avsed-

da utbildningen i Finland är det ändamålsenligt att behörigheten koncentreras till Livsmedelssäkerhetsverket.

25 §. Länsstyrelsen. Enligt 1 mom. i den föreslagna paragrafen ansvarar länsstyrelsen i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Enligt förslaget till 2 mom. är länsstyrelsen den behöriga myndighet som skall inspektera de fartyg för djurtransport som avses i artikel 20 i djurtransportförordningen. Den nämnda artikeln förutsätter att fartyg för djurtransport inspekteras i samband med in- och urlastning. Det intyg om godkännande av ett fartyg för djurtransport som avses i artikel 19 i förordningen utfärdas enligt förslaget till 20 § av Sjöfartsverket som också utför den inspektion av fartyget som föregår godkännandet. I Finland finns inga sådana fartyg för djurtransport som avses i djurtransportförordningen, men verkställigheten av förordningen förutsätter att det utfärdas bestämmelser om de behöriga myndigheterna. I Finland finns det inte heller sådana kontrollstationer som avses i kontrollstationsförordningen. För verkställigheten av förordningen fastställs länsstyrelsen som behörig myndighet enligt kontrollstationsförordningen. En länsveterinär vid länsstyrelsen kan vid behov sköta tjänsteveterinärens uppgifter enligt förordningen.

26 §. Lokala myndigheter. Enligt den föreslagna paragrafen fungerar kommunveterinären och polisen som lokala myndigheter liksom tidigare. Avvikande från tillsynen över efterlevnaden av djurskyddslagen skall den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen inte vara tillsynsmyndighet i fråga om tillsynen över djurtransporter. När det gäller transport av djur är det frågan om verksamhet som avviker från sedvanlig djurhållning och tillsynen över den hör inte naturligt samman med den övriga befattningsbeskrivningen för en tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet.

27 §. Besiktningsveterinären och gränsveterinären. Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. är besiktningsveterinären liksom tidigare tillsynsmyndighet inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Enligt förslaget till 2 mom. övervakar gränsveterinären liksom tidigare djurtransporterna på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinärgränskontrollstation.

7 kap. Tillsyn

28 §. Inspektionsrätt. I den föreslagna paragrafens 1 mom. bestäms om tillsynsmyndighetens rätt att inspektera djurtransporter. Till innehållet motsvarar bestämmelsen i nu läget myndighetens rätt att inspektera djurtransporter enligt 39 § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen. Tillsynsmyndigheterna har rätt att verkställa inspektion om det finns anledning att misstänka att djur transporteras i strid med transportbestämmelserna. Polisen har liksom tidigare rätt att inspektera djurtransporter också utan misstanke, på samma sätt som besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats och inom ett område för en veterinärgränskontrollstation. Polisen kan anlita en tjänsteveterinär vid inspektioner. Med tjänsteveterinärens hjälp går det att säkerställa att en så omfattande specialkännedom om djurtransporter som möjligt finns att tillgå vid övervakningen, till exempel i samband med tillslag som riktar sig mot djurtransporter.

I 2 mom. bestäms om att den som utför inspektionen skall ha rätt att få tillträde till de utrymmen där djur transporteras eller hållas under transporten, ta prover och verkställa inspektion. Till innehållet motsvarar bestämmelsen djurskyddsmyndighetens rätt enligt 39 § 4 mom. i den gällande djurskyddslagen. Även de handlingar som förutsätts enligt djurtransportförordningen får kontrolleras. Sådana är till exempel dokument enligt artikel 4 i djurtransportförordningen, tillstånd att transportera djur enligt 17 § 1 mom., intyg om godkännande av vägtransportmedel enligt 19 § 2 mom., intyg om godkännande av fartyg för djurtransport enligt 20 § 2 mom. samt kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon enligt 21 § 2 mom.

Förslaget till 2 mom. innehåller också en bestämmelse om inspektion av sådana utrymmen i fordon som används för boende. Skyddet för hemfriden enligt grundlagen om-

fattar i princip också utrymmen i fordon som används som bostad av permanent art. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 17/1998 rd ansett att sådana utrymmen emellertid ligger inom ett slags gränsområde vad hemfriden beträffar, eftersom de både används i trafik och för boende. För inspektionen av djurtransporter är det i sak nödvändigt att få tillträde till fordonet. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande om regeringens proposition med förslag till fordonslag (RP 141/2002 rd - GrUU 40/2002 rd) ansett att tekniska vägkontroller inte bör utsträckas till utrymmen i fordon som används för boende av permanent art, om det inte är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller. I sitt utlåtande anser utskottet att det är ändamålsenligt att ta i en bestämmelse om detta i lagen. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar bestämmelsen i 71 § 2 mom. i fordonslagen (1090/2002) om utsträckande av kontrollen till utrymmen i fordonet som används för boende.

29 §. Särskilda inspektioner. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak 48 § 1 och 2 mom. i den gällande djurskyddslagen. Med stöd av den har bland annat de regelbundna inspektioner av verksamheterna som förutsätts i Europeiska gemenskapens direktiv om hållandet av olika produktionsdjur verkställt i Finland. Enligt artikel 27.1 i djurtransportförordningen skall den behöriga myndigheten genom icke-diskriminerande inspektioner av djur, transportmedel och följedokument kontrollera att kraven i förordningen är uppfyllda. Dessa inspektioner skall utföras på ett adekvat antal av de djur som transporteras årligen inom den enskilda medlemsstaten och de kan genomföras samtidigt med kontroller som utförs för andra ändamål.

Enligt förslaget till 1 mom. får Livsmedels säkerhetsverket och länsstyrelsen för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att inspektera djurtransporter. I praktiken är det liksom tidigare främst besiktningsveterinärerna som genom inspektioner av slaktdjurstransporter inom slakteriets område utför de

inspektioner som Europeiska gemenskapen förutsätter. Vid behov förordnas till exempel länsveterinärer att utföra inspektioner. I detta fall tillämpas endast 2 mom. i den föreslagna lagens 28 § på inspektionen. Inspektionerna kan därmed rikta sig mot alla djurtransporter utan någon misstanke om brott mot lagstiftningen. När det gäller vägkontroller behövs i praktiken dock handräckning av polisen för att stanna de fordon som skall kontrolleras.

30 §. Informationsplikt. För att djurtransporter skall kunna övervakas effektivt förutsätts att aktören är skyldig att lämna för övervakningen nödvändiga uppgifter och handlingar till den som utför inspektionen. Enligt den föreslagna bestämmelsen berörs den person som transporterar djur och, i fråga om transport som hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, de aktörer som har uppgifter i anslutning till djurtransport av denna skyldighet. Till exempel i artikel 4.2 och artikel 6.1 och 6.5 i djurtransportförordningen bestäms om transportörens förpliktelser att uppvisa handlingar. Förpliktelserna att visa upp en handling berör de aktörer som är skyldiga att skaffa, utarbeta eller förvara en handling som behövs för transport av djur.

31 §. Råd. I sådana fall där det ännu inte är frågan om någon egentlig överträdelse av djurtransportförordningen eller den föreslagna lagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall den som verkställer en inspektion genom råd sträva efter att främja djurens välbefinnande under transport och verka för att lindriga missförhållanden i djurskyddshänseende avhjälps. Motsvarande bestämmelse om rådgivning ingår i 40 § 1 mom. i djurskyddslagen.

32 §. Europeiska gemenskapens inspektörer. Enligt artikel 28 i djurtransportförordningen kan kommissionens veterinärmedicinska experter, om det behövs för att förordningen skall tillämpas enhetligt, i samverkan med den berörda medlemsstatens myndigheter företa kontroller på plats i medlemsstaten. Gemenskapens inspektörer har samma rätt som tillsynsmyndigheterna i Finland att utföra inspektioner hos en verksamhetsidkare och få information. Om till exempel myndigheterna i Finland förordnas att inspektera djurtransporter enligt 29 § bestäms också in-

spektionsrätten för kommissionens inspektörer i överensstämmelse med detta.

33 §. Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter. I lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) bestäms om rätten att ta del av myndigheternas offentliga handlingar samt om tystnadsplikt för den som är verksam vid en myndighet, om handlingssekretess samt andra för skyddande av allmänna och enskilda intressen nödvändiga begränsningar av rätten att ta del av en handling.

En myndighet kan lämna ut uppgifter om en sekretessbelagd handling till en annan myndighet bland annat om det uttryckligen bestäms särskilt i lag om utlämnandet av uppgifter eller rätten att få information. Tillsynsmyndigheten kan få sekretessbelagda uppgifter till exempel i samband med en djurtransportkontroll. Enligt den föreslagna paragrafen får de uppgifter som nämns i paragrafen och som annars är sekretessbelagda lämnas ut till de myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av den föreslagna lagen för utförande av uppgifter som avses i denna lag, samt till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av brott. Uppgifter kan lämnas ut endast för utredning av brott som enligt 5 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987) får utredas genom husrannsakan. Kommissionen utövar tillsyn över att djurtransportförordningen iaktas i Europeiska unionens medlemsstater. Av denna orsak får uppgifter lämnas ut också till organ och inspektörer som förutsätts enligt gemenskapslagstiftningen eller internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

34 §. Handräckning. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall polisen vid behov lämna handräckning till tillsynsmyndigheten vid tillsynen över djurtransportförordningen och denna lag. Till exempel vid vägkontroller av djurtransporter krävs att polisen ger handräckning för att stanna ett fordon. Enligt förslaget är dessutom tullverket och gränsbevakningsväsendet liksom tidigare på gränsveterinärens begäran skyldiga att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation. Jämfört med tidigare är gränsbevakningsväsendet en ny handräck-

ningsmyndighet. Genom att myndigheterna utökas med gränsbevakningsväsendet strävar man efter att ha tillgång till behövlig handräckning i alla möjliga situationer.

35 §. Utförande av inspektioner. Enligt den föreslagna paragrafen skall inspektionerna om möjligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter. Motsvarande princip ingår också i 49 § i djurskyddslagen. Också enligt artikel 22 i djurtransportförordningen skall den behöriga myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra eller minimera dröjsmål under transporten eller djurs lidande vid oförutsedda omständigheter som förhindrar tillämpningen av förordningen. Sändningar av djur får enligt bestämmelsen inte fördröjas såvida detta inte är absolut nödvändigt för djurens välbefinnande eller med hänsyn till den allmänna säkerheten.

36 §. Register över transportörer. I paragrafen bestäms om det register över transportörer som förs för tillsynen över djurtransporter. I den gällande lagstiftningen innehåller 30 § i djurskyddslagen och 24 § i förordningen om transport av djur bestämmelser om det register över transportörer som direktivet förutsätter. Enligt artikel 13.3 i djurtransportförordningen skall den behöriga myndigheten registrera tillstånd att transportera djur på ett sådant sätt att den behöriga myndigheten snabbt kan identifiera transportörer, i synnerhet vid eventuella överträdelser av bestämmelserna i förordningen. Punkt 4 i den nämnda artikeln anger att den behöriga myndigheten skall registrera tillstånd som utfärdats enligt artikel 11.1 (tillstånd som gäller långa transporter) i en elektronisk databas. Enligt artikel 18.3 i djurtransportförordningen skall den behöriga myndigheten registrera intygen om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter i en elektronisk databas på ett sådant sätt att den behöriga myndigheten i samtliga medlemsstater snabbt kan identifiera dessa intyg, i synnerhet vid eventuella överträdelser av bestämmelserna i den förordningen. Artikel 19.4 i förordningen innehåller samma krav på registrering av intyg om godkännande av fartyg för djurtransport. Databasen skall också innehålla information om återkallande av tillstånd att transportera djur eller godkännande av transportmedel och förbud som meddelats transportören en-

ligt artikel 26.6.

Enligt förslaget till 1 mom. för Livsmedelssäkerhetsverket liksom tidigare ett register över transportörer. Länsstyrelserna uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter förutsätter. Tillstånd att transportera djur enligt 17 § i den föreslagna lagen liksom intyg om godkännande av vägtransportmedel enligt 19 § och kompetensbevis enligt 21 § beviljas av länsstyrelsen som för in uppgifter om dem i registret. För beaktandet av kraven på skydd för personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen föreslås att bestämmelser om registrets informationsinnehåll och förvaringstiden för informationen, om vilka bestämmelser skall utfärdas genom lag, tas in i paragrafen. I registret förs in sådana uppgifter om transport av djur som är väsentliga med tanke på tillsynen över djurtransporter. I 1—8 punkten i den föreslagna bestämmelsen föreskrivs om registrets informationsinnehåll så som avses i djurtransportförordningen. För tillsynen införs i registret dessutom uppgifter om alla tillstånd att transportera djur, uppgifter om kompetensbevis enligt 5 punkten och liksom tidigare de uppgifter enligt 6 punkten som behövs för att identifiera transportmedlen (typ och registreringstecken) och som enligt djurtransportförordningen inte förutsätter registrering.

Enligt förslaget till 2 mom. publicerar och upprätthåller Livsmedelssäkerhetsverket utifrån registeruppgifterna en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Kravet i förordningen gäller tillstånd som beviljats för långa djurtransporter. Förteckningen kan publiceras till exempel i Livsmedelssäkerhetsverkets datanät i vilket allmänheten har fri insyn. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan vederbörande persons samtycke finnas tillståndshavarens hemadress eller annan kontaktinformation. Bestämmelser om myndighetens skyldighet att producera och sprida information i övrigt ingår i 20 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Paragrafens 3 mom. innehåller krav för utförande av vissa uppgifter i registret och en

hänvisning till lagarna om personregister och handlingars offentlighet. Uppgifterna i kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon skall avföras ur registret när kompetensbevisen upphör att gälla. Uppgifterna om tillstånd att transportera djur avförs ur registret fem år efter det att tillståndet upphör att gälla. Med tanke på utövandet av tillsyn kan fem år anses vara en tillräckligt lång tid. De ursprungliga handlingarna är vid behov tillgängliga också efter denna tid.

Paragrafens 4 mom. innehåller en bestämmelse om tillsynsmyndigheternas rätt att få uppgifter ur registret. Enligt 29 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet kan en myndighet lämna ut uppgifter ur sekretessbelagda handlingar till en annan myndighet, om i lag särskilt tagits i uttryckliga bestämmelser om rätten att lämna ut eller att få uppgifter. För säkerställandet av att tillsynsmyndigheterna vid tillsynen effektivt kan använda sig av registret över transportörer i alla situationer föreskrivs om rätten att få uppgifter på det sätt som avses i 29 § i offentlighetslagen. Artikel 18.4 i djurtransportförordningen anger att den behöriga myndigheten skall registrera intygen om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter i en elektronisk databas på ett sådant sätt att den behöriga myndigheten i samtliga medlemsstater snabbt kan identifiera dessa intyg. Motsvarande krav i fråga om fartyg för djurtransport ingår i artikel 19.4. Den föreslagna bestämmelsen ger också behöriga myndigheter i andra medlemsstater inom Europeiska unionen samma rätt att få uppgifter vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

8 kap. Administrativa tvångsmedel och påföljder

37 §. Förbud och ålägganden. Enligt den föreslagna bestämmelsen får tillsynsmyndigheten förbjuda en person som transporterar djur och som gör sig skyldig till överträdelse av författningarna om djurtransporter att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet inom en angiven tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur. Förbuden kan

gälla vilket som helst fortsatt eller upprepat förfarande i strid med bestämmelserna om djurtransporter. Syftet med åläggandena är att avhjälpa upptäckta missförhållanden. Åläggandena kan gälla till exempel reparation av ett transportmedel så att det motsvarar den nivå som lagstiftningen förutsätter.

Om det behövs av djurskyddsskäl, får tillsynsmyndigheten bestämma att djuren sänds tillbaka till avgångsplatsen närmaste vägen eller transporterats till bestämmelseorten närmaste vägen. En bestämmelse av motsvarande typ ingår i 44 § 2 mom. i den gällande djurskyddslagen. Bestämmelsen kan tillämpas till exempel om ett eller flera djur har lastats alltför trångt i ett transportmedel eller om transportförhållandena har förändrats så att djurens välbefinnande annars kan äventyras allvarligt under transporten. Om transportmedlet har fel eller brister som äventyrar djurens välbefinnande kan det bestämmas att transportmedlet skall repareras provisoriskt för att undvika risk för omedelbar skada för djuren. I samband med praktisk djurskyddsövervakning har tillsynsmyndigheterna ibland kunnat konstatera att till exempel golvet i ett transportmedel har hål orsakade av slitage eller svaga konstruktioner som äventyrar djurens välbefinnande. I ett sådant fall krävs att golvet innan resan fortsätter förstärks provisoriskt med till exempel fanerskivor så att djurens välbefinnande säkras till dess att transportmedlet kan repareras tillbörligt så att det uppfyller kraven i författningarna. För tryggheten av djurens välfärd under transporten föreslås att en uttrycklig bestämmelse om provisorisk reparation av transportmedel tas in i lagen. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan tillsynsmyndigheten också avliva ett djur om det är i ett sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot djuret att hålla det vid liv. I det sammanhanget är djuret till följd av till exempel en trafikolycka i så dåligt tillstånd eller lider så mycket att också en person utan veterinärmedicinsk utbildning kan konstatera att den enda humana lösningen är att avliva djuret. Motsvarande princip om avlivning av lidande djur ingår i 14 § i djurskyddslagen och 84 § i jaktlagen (615/1993). I annat fall skall tillsynsmyndigheten bestämma att djuret skall få lämplig veterinärbehandling.

I artiklarna 23 och 26 i djurtransportförordningen bestäms om myndigheternas åtgärder när bestämmelserna i djurtransportförordningen inte har efterlevts. Förslaget till 2 mom. innehåller en hänvisning till de berörda artiklarna i djurtransportförordningen som skall tillämpas då man ingriper i konstaterade brister eller missförhållanden i fråga om transporter som hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen. Om återkallandet av tillstånd att transportera djur eller intyg om godkännande av ett transportmedel enligt artikel 26.4 punkt c i förordningen bestäms emellertid i 17, 19 och 20 § i den föreslagna lagen.

38 §. Vite och tvångsutförande. Länsstyrelsen skall kunna förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § i den föreslagna lagen med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. Med vite eller hot avses här också motsvarande åtgärder som har vidtagits i de fall som avses i 37 § 2 mom. Allmänna bestämmelser om administrativt vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990). Enligt 10 § i viteslagen får ett vite dömas ut, när en part utan giltig orsak har underlåtit att följa ett åläggande eller förbud. Vitet döms ut av den myndighet som har förelagt det. Kostnaderna för tvångsutförande betalas av statens medel och återkrävs av den försumlige i den ordning som föreskrivs om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg.

39 §. Djurtransportförseelse. Enligt artikel 25 i djurtransportförordningen skall medlemsstaterna fastställa regler om påföljder som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Bilaga I till förordningen innehåller mycket detaljerade krav på transport av djur. I den föreslagna paragrafen föreskrivs bötesstraff för brott mot vissa kravbestämmelser om transport av djur, om inte strängare straff för gärningen bestäms på något annat ställe i lag. För att gärningarna eller försummelserna skall vara straffbara förutsätts uppsåtlighet eller oaktsamhet. Också i syfte att säkerställa att den föreslagna lagen iakttas effektivt är det nödvändigt att bestämma att det skall

vara straffbart att bryta mot lagens centrala bestämmelser. Motsvarande kriminaliseringar av gärningar eller försummelser ingår också i 54 § om djurskyddsförseelser i djurskyddslagen.

Gärningar eller försummelser som direkt äventyrar djurens välbefinnande under transporten eller som kan orsaka dem onödig smärta, plåga eller lidande (1—6 punkten) är att transportera djur som inte är i skick att transporteras i enlighet med 5 § i den föreslagna lagen eller djurtransportförordningen, att transportera djur i transportmedel som inte uppfyller de krav som ställs på transportmedel eller på transportförhållanden i 7—9 § eller djurtransportförordningen, att försumma att sörja för djurens välbefinnande under transporten i strid med 6 § eller djurtransportförordningen, att bryta mot det förbud mot transport av andra djur än fiskar, kräldjur, groddjur eller ryggradslösa djur i en personbils slutna bagageutrymme som avses i 11 §, att bryta mot bestämmelserna i 14 § eller i djurtransportförordningen om lastning av djur i transportmedel eller att vid hanteringen av djur bryta mot det förbud som avses i 13 § 2 mom. eller mot förbud eller skyldigheter som skall iakttas vid hanteringen av djur enligt djurtransportförordningen.

Gärningar eller försummelser som det i syfte att säkerställa att lagstiftningen om djurtransporter iakttas effektivt och verkställs är nödvändigt att bestämma att skall vara straffbara ingår i 7—14 punkten. Av dessa gäller 7—12 punkten att försumma att ansöka om de tillstånd, intyg om godkännande eller kompetensbevis som förutsätts i djurtransportförordningen eller kontrollstationsförordningen och att bryta mot anmälningskyldigheten eller skyldigheten att ha med sig handlingar. Försummelser eller förseelser av motsvarande typ finns också i 54 § om djurskyddsförseelse i djurskyddslagen. En förseelse enligt 13 punkten är att underlåta att fullgöra skyldigheten att lämna uppgifter eller visa upp handlingar och enligt 14 punkten att bryta mot förbud eller föreläggande som en tillsynsmyndighet har meddelat. Med förbud eller föreläggande avses också en åtgärd som myndigheten har vidtagit med stöd av det föreslagna 37 § 2 mom.

Med stöd av 6 kap. 12 § 4 punkten i

strafflagen får domstolen med anledning av de sammanlagda påföljderna avstå från att döma ut ett straff eller enligt 6 kap. 7 § 1 punkten som strafflindrande omständigheter beakta också de andra följder som brottet har lett till eller domen medför för gärningsmannen. En förseelse enligt 14 punkten i den föreslagna paragrafen kan också leda till vite som avses i förslaget till 38 §. Viten kan vara avsevärda i jämförelse med böter. För att förhindra en anhopning av påföljder behöver den som bryter mot ett förbud eller åläggande som förenats med vite inte dömas till straff för samma gärning.

40 §. Hänvisningsbestämmelser om straff. I paragrafen föreslås en hänvisningsbestämmelse till respektive straffbestämmelser i djurskyddslagen och strafflagen.

9 kap. Särskilda bestämmelser

41 §. Avvikelse från tillämpningen av djurtransportförordningen och vissa bestämmelser som kompletterar den. Enligt artikel 18.4 i djurtransportförordningen får medlemsstaterna bevilja undantag från bestämmelserna i denna artikel och från bestämmelserna i kapitel V punkt 1.4 led b och kapitel VI i bilaga I för vägtransportmedel när det gäller befordran till den slutliga bestämelseorten som inte överstiger 12 timmar. I kapitel V punkt 1.4 led b andra meningen i bilaga I i förordningen anges att svin hela tiden skall ha tillgång till dricksvatten under befordran.

I förslaget till 1 mom. bestäms om ett undantag från förordningens krav på kontinuerlig tillgång till dricksvatten för svin under långa transporter som varar högst 12 timmar, under en period som börjar den 1 december och slutar den 30 april. Undantaget är nödvändigt på grund av att det vintertid i köldväder inte går att hålla drickanordningarnas vattenniappar så pass ofrusna att djuren hela tiden kan ha tillgång till vatten. Vissa undersökningar om transport av svin ger också vid handen att svinen knappt alls använder sig av möjligheten att dricka i samband med de transporter som avses i bestämmelsen. Vid en annan tidpunkt skall svinen ändå ha tillgång till dricksvatten så som förutsätts i djurtransportförordningen.

Enligt artikel 30.8 i djurtransportförordningen får medlemsstaterna, i avvaktan på att detaljerade bestämmelser antas för djurarter som inte särskilt omnämns i bilagorna, fastställa eller behålla nationella tilläggsregler som skall tillämpas på transport av dessa djurarter. I Finland är det närmast renar och pälsdjur som berörs av sådana transporter. För närvarande föreskrivs om artspecifika transportkrav för renar och pälsdjur i jord- och skogsbruksministeriets beslut om krav på skydd av djur vid transport (27/VLA/1996). Enligt förslaget till 2 mom. kan närmare bestämmelser utfärdas om transportmedel och krav gällande utrymme för djur som skall transporteras, och som avses i artikel 30.8 i djurtransportförordningen liksom tidigare genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

42 §. Avvikelse från vissa krav gällande transport av djur. I 2—4 kap. i den föreslagna lagen bestäms om krav för transport av djur när det gäller sådana transporter som inte berörs av djurtransportförordningen. Enligt förslaget till 5 § 1 mom. får ett djur inte transporteras om djurets tillstånd är sådant att transporten kan orsaka djuret onödig smärta, plåga eller onödigt lidande. Utgångspunkten är att ett sjukt eller skadat djur inte är i skick att transporteras. Detta får dock inte hindra att djuret kan transporteras för behandling om nödvändigt.

Ett sjukt eller skadat djur som skall transporteras kan vara i ett sådant skick att en vederbörlig transport kan ordnas endast om man avviker från de transportkrav som föreskrivs i 2—4 kap. i den föreslagna lagen. Det kan hända att djuret måste transporteras för behandling till exempel med hopbundna ben i strid med förbudet i 14 § 3 mom. eller i ett transportmedel där det inte är ändamålsenligt att följa de krav på utrymme som föreskrivs i 7 § 1 mom. för att förhindra att det sjuka djuret rör på sig. Med stöd av förslaget till 42 § är det när ett djurs tillstånd kräver möjligt att avvika från kraven i 2—4 kap. i den föreslagna lagen, om djuret transporteras direkt till eller från en veterinärmottagning eller en plats där det får vård och avvikande om krav som annars gäller transport kan med hänsyn till sjukdomens eller skadans natur kan anses vara nödvändig. Nödvändig transport för att

rädda djurs liv eller hälsa vore tillåten fast transporten inte skulle fylla alla ställda krav, om transporten utifrån en helhetsbedömning är försvarlig med beaktande av det räddade intressets samt den av transporten orsakade skadans och olägenhetens art och storlek, ursprunget till faran för liv eller hälsa samt övriga omständigheter. Också i fråga om sådana transporter förutsätts att transporten av djuret kan ordnas så att det inte orsakar onödig smärta, plåga eller onödigt lidande. Nödvändigheten av transport samt smärta, plåga och lidande som åsamkas av transporten kan i praktiken bäst bedömas genom att på förhand diskutera situationen med den veterinär till vars vård djuret transporteras till.

Enligt artikel 1.5 i djurtransportförordningen skall förordningen inte tillämpas på djurtransporter som på veterinärs inrådan företas direkt till eller från veterinärmottagning, klinik eller en plats där djuret får vård. Också när det gäller sådana transporter som i övrigt hör till tillämpningsområdet för förordningen skall därmed bestämmelserna i 2—4 kap. i lagen tillämpas och transportererna berörs av den undantagsmöjlighet som avses i förslaget till 42 §.

43 §. Kostnader. En bestämmelse om myndighetens befogenhet att ingripa i djurtransporter som strider mot författningarna finns i 37 § i den föreslagna lagen. Transportören eller en person som transporterar djur skall enligt 1 mom. betala de kostnader som åtgärderna föranleder. I bestämmelsen avses kostnader som baserar sig på antingen 37 § 1 mom. eller artiklarna 23 eller 26 i djurtransportförordningen.

Åtgärderna enligt förslaget till 37 § kan vara förknippade med situationer där man för ett omedelbart säkrande av djurens välfärd kan bli tvungen att anlita till exempel en utomstående aktör. Om djuren till exempel i överensstämmelse med artikel 23.2 punkt c genom myndighetsåtgärder måste flyttas över till ett annat transportmedel som ägs av en utomstående eller i enlighet med punkt e till utrymmen som ägs av en utomstående betalas kostnaderna av statens medel och drivs in av transportören eller den person som transporterar djur.

44 §. Avgifter. Den föreslagna bestämmelsen innehåller en hänvisning till lagen om

grunderna för avgifter till staten (150/1992) när det gäller avgifter för en myndighets prestationer. Sådana prestationer är till exempel beviljande av tillstånd att transportera djur eller godkännande av vägtransportmedel och andra motsvarande prestationer.

45 §. Verkställighet. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan det i ett beslut som fattas med stöd av denna lag bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft om inte besvärinstansen bestämmer något annat. Bestämmelsen är tillämplig i sådana fall då de missförhållanden med hänsyn till djurskyddet som konstaterats i samband med en djurtransport är sådana att det från djurskyddssynpunkt inte kan anses godtagbart att avhjälpandet fördröjs och missförhållandena kvarstår under en eventuell besvärprocess.

46 §. Sökande av ändring. Paragrafen innehåller en bestämmelse om sökande av ändring som motsvarar bestämmelsen i 51 § 1 mom. i djurskyddslagen. I bestämmelsen nämns dessutom Sjöfartsverket som enligt förslaget till 20 § beslutar om beviljandet av intyg om godkännande av fartyg för djurtransport. Förvaltningsprocesslagen (586/1996) skall tillämpas när beslut i ett förvaltningsärende överklagas. Enligt 7 § i lagen får besvär över beslut av statsrådet och ministerier anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. Över beslut av en myndighet som är underställd statsrådet kan besvär anföras hos förvaltningsdomstolen. För tydlighetens skull tas i paragrafen dessutom in en bestämmelse om att lagen om grunderna för avgifter till staten skall tillämpas på sökande av ändring i en sådan avgift som avses i 44 § i den föreslagna lagen.

47 §. Arvoden. I paragrafen bestäms på samma sätt som i 59 § i djurskyddslagen om kommunalveterinärens rätt att få arvode och ersättning för en inspektion. Enligt 19 § 1 mom. i den föreslagna lagen skall den inspektion av transportmedlet som förutsätts i artikel 18.1 punkt b i djurtransportförordningen utföras av länsstyrelsen eller en av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär. Om inspektionen utförs av en kommunalveterinär har denne likaså rätt till arvode och ersättning. Kostnaderna för inspektionen ingår då i den avgift för godkännande av ett transportmedel som länsstyrelsen uppbär av den som

ansökt om godkännandet.

48 §. Skadestånd. Enligt lagförslaget skall inte tillsynen över att författningarna om djurtransporter följs vara en uppgift som ankommer på kommunen, utan kommunalveterinären har hand om tillsynen på samma sätt som tillsynen över efterlevnaden av annan djurskyddslagstiftning. Av denna orsak är staten på motsvarande sätt ansvarig för skada som kommunalveterinären vållar när denne utövar tillsyn. Eventuella ersättningar betalas av de anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård.

Enligt förslaget svarar staten för skadan enligt vad skadeståndslagen (412/1974) bestämmer om offentliga samfunds skadeståndsansvar. Enligt 2 mom. skall på statens rätt att av kommunalveterinären uppbära det belopp som staten har betalt till en skadelidande i tillämpliga delar iakttas vad skadeståndslagen bestämmer om arbetsgivarens regressrätt gentemot arbetstagaren. Den föreslagna regleringen motsvarar bestämmelsen om kommunalveterinärens ersättningsskyldighet i 61 § i djurskyddslagen.

49 §. Ikraftträdande. I paragrafen bestäms om lagens ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter skall få vidtas innan lagen träder i kraft.

1.2. Djurskyddslagen

2 §. Tillämpningsområde. I paragrafen föreskrivs om djurskyddslagens tillämpningsområde. Djurskyddslagen skall tillämpas på alla djur. Bestämmelser om djur finns också i annan lagstiftning. I 2 mom. finns en hänvisningsbestämmelse om detta. Enligt förslaget skall det stiftas en särskild lag om transport av djur. Det föreslås att 2 mom. kompletteras med ett omnämnande av att i fråga om transport av djur skall utöver djurskyddslagen också iakttas vad som särskilt bestäms om detta.

29 §. Transport av djur. Det föreslås att det skall stiftas en särskild lag om transport av djur. Det föreslås därför att paragrafen om transport av djur i djurskyddslagen upphävs.

30 §. Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer. Paragrafen innehåller bestämmelser om tillstånd att

transportera djur och om registret över djurtransportörer. Enligt förslaget stiftas en särskild lag om transport av djur. Därför föreslås att paragrafen om tillstånd att transportera djur och registret över djurtransportörer i djurskyddslagen upphävs.

39 §. Inspektion. Enligt gällande 39 § 1 mom. har myndigheten eller djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas, används eller transporteras i strid med djurskyddsbestämmelserna. Paragrafens 2 mom. gäller vissa myndigheters rätt att inspektera djurtransporter utan misstanke om brott mot bestämmelserna. Paragrafens 3 mom. gäller också myndigheternas och djurskyddsövervakarens rätt att utan misstanke verkställa inspektion vid vissa förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Paragrafens 4 mom. gäller inspektionsförrättarens rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats och transportmedel samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras. Paragrafens 5 mom. innehåller en bestämmelse om inspektion på områden som omfattas av hemfriden.

Det föreslås att det skall stiftas en särskild lag om transport av djur. Därför föreslås att omnämningarna om transport av djur eller transportmedel stryks från paragrafen om djurskyddsinspektioner i djurskyddslagen. Dessa omnämningarna finns i 1, 2 och 4 mom. För tydlighetens skull ändras paragrafen så, att en bestämmelse motsvarande gällande 3 mom. överförs till 2 mom., en bestämmelse motsvarande gällande 4 mom. överförs till 3 mom. och en bestämmelse motsvarande gällande 5 mom. till 4 mom. i den nya paragrafen.

44 §. Brådskande åtgärder. I paragrafen föreskrivs om brådskande åtgärder som en tillsynsmyndighet kan vidta för att trygga ett djurs välbefinnande när det behövs av djurskyddskäl. Enligt 2 mom. har polisen och gränsveterinären rätt att i fråga om djurtransporter bestämma att djuren skall transporteras tillbaka till avgångsplatsen eller ändra transportens färdplan så att djurens välbefin-

nande tryggas. Enligt förslaget stiftas en särskild lag om transport av djur. Därför föreslås att endast paragrafens 2 mom. som gäller djurtransporter upphävs.

48 §. Utredningar och undersökningar. Europeiska gemenskapens direktiv om djurhållning när det gäller olika animalieproduktionsdjur samt direktivet om avlivande och slakt av djur förutsätter att regelbundna kontroller av djurhållningsenheter och slakterier. Dessutom förutsatte direktivet om skydd av djur vid transport som upphävs genom djurtransportförordningen kontroller av djurtransporter. Den gällande 48 § gäller utförandet av dessa kontroller som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning. Eftersom det föreslås att det stiftas en särskild lag om transport av djur, styrks omnämmandet av djurtransporter i paragrafens 1 och 3 mom. Samtidigt preciseras ordalydelsen i paragrafen så att uttrycket Europeiska gemenskapens rättsordning ersätts med Europeiska gemenskapens lagstiftning.

49 §. Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar. Den gällande paragrafen 49 innehåller en bestämmelse enligt vilken inspektioner, utredningar och undersökningar skall om möjligt utföras så att de inte orsakar olägenheter för djuren. Det föreslås att omnämmandet av djurtransporter stryks eftersom djurskyddslagen inte längre skall gälla kontroller av djurtransporter. Samtidigt preciseras bestämmelsen så att åtgärderna inte får orsaka onödiga olägenheter.

54 §. Djurskyddsförseelse. Det föreslås att det skall stiftas en särskild lag om transport av djur. Till följd av detta föreslås att 29 och 30 § i djurskyddslagen som uteslutande gäller transport av djur upphävs. I 54 § 1 mom. punkt 1 och 2 mom. punkt 3 stryks därför hänvisningarna till dessa lagrum som enligt förslaget skall upphävas. I 39 § i den föreslagna lagen om transport av djur föreskrivs om djurtransportförseelser som är förenade med hot böter.

60 §. Ersättning. I den gällande 60 § föreskrivs att djurens ägare eller innehavare skall betala ersättning för verkställande av inspektion till den veterinär som inspekterar djurens skick och andra villkor för transport av djur. I propositionen föreslås att djurskyddslagens 29 § som det hänvisas till i frå-

ga om ersättning skall upphävas. Därför föreslås att också 60 § upphävs.

1.3. Lag om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen

14 §. Djurskyddsbrott. I 14 § som gäller djurskyddsbrott finns i anslutning till gärningens straffbarhet en hänvisning till behandling som strider mot djurskyddslagen. Om transport av djur föreskrivs i den gällande lagstiftningen i djurskyddslagen och författningar som utfärdats med stöd av den. Brott mot bestämmelserna om transport av djur kan vara straffbara enligt 17 kap. 14 § så som djurskyddsbrott eller enligt 15 § så som lindriga djurskyddsbrott.

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om transport av djur. Samtidigt stryks de bestämmelser i djurskyddslagen om transport av djur som enligt förslaget skall ingå i den nya lagen. Avsikten är dock att gärningarnas straffbarhet och straffens art skall bibehållas. Med anledning av detta förutsätter den straffrättsliga legalitetsprincipen och kravet på exakthet när det gäller straffbestämmelser att också hänvisningen till djurskyddslagen i 17 kap. 14 § ändras till en hänvisning till bestämmelserna om transport av djur. För att straffbarheten för gärningar som gäller transport av djur skall bibehållas föreslås därför att det till paragrafens fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om transport av djur och rådets förordning (EG) nr 1/2005, som reglerar transport av djur som sker i samband med ekonomisk verksamhet. De tekniska föreskrifter som skall iaktas vid transport av djur ingår i den bilaga I till förordningen som är av central betydelse för djurens välbefinnande under transporter.

Bilaga I till djurtransportförordningen innehåller ett stort antal föreskrifter som gäller behandlingen och hanteringen av djuren, och förfaranden som strider mot dessa föreskrifter kan uppfylla rekvisitet för djurskyddsbrott. Till exempel föreskrivs i bilagans I kapitel punkt 2 om när djur inte skall anses i skick att transporteras och i punkt 4 om vård av djur som blir sjuka eller skadas under transport. Bilagans III kapitel punkt 1.8 innehåller ett uttryckligt förbud att behandla djur på sätt som orsakar djuren smärta eller lidan-

de, och i punkt 1.11 anges vad som skall iaktas när djur hålls bundna under transport. Punkt 2.7 är en allmän föreskrift om utfordring och vattning av djuren under transport, och bilagan innehåller därutöver särskilda krav som gäller för olika djurarter och transportformer. Utöver försummelse av skötseln av djuren kan djuren orsakas onödigt smärta, plåga eller lidande också till exempel när de transporteras under förhållanden eller i utrymmen som inte uppfyller de krav som ställs på dem.

Det föreslås att det genom förordning av jord- och skogbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i de centrala villkoren. Skyldigheten att iaktta de centrala bestämmelserna i den föreslagna lagen ges på så sätt ett exaktare innehåll i dessa normer på lägre nivå och iakttagandet eller försummandet av dem skall vara avgörande för straffbarheten. Legalitetsprincipen förutsätter att gärningar som strider mot rättsnormer på lägre nivå är straffbara endast om detta nämns i lag. Den föreslagna paragrafen täcker också brott mot sådana bestämmelser i de fall där villkoren för straffbarhet uppfylls. Av samma anledningar föreslås att bestämmelsen preciseras också i fråga om hänvisningen till djurskyddslagen så, att straffbarheten även gäller brott mot bestämmelser som utfärdats med stöd av djurskyddslagen. 17 kap. 15 § i strafflagen behöver inte ändras, eftersom paragrafen innehåller en hänvisning till 14 § som skall ändras.

23 §. Bestämmelser om påföljder. Enligt den gällande paragrafens 1 mom. kan den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller annars svara för djurens välfärd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. i djurskyddslagen och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. För närvarande kan djurhållningsförbud också meddelas en person som döms för ovan nämnda brott på grundval av brott mot de bestämmelser i djurskyddslagen som gäller transport av djur.

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om transport av djur, och samtidigt föreslås att de bestämmelser i djurskyddslagen som

gäller transport av djur stryks. Lagen om transport av djur innehåller en bestämmelse om djurtransportförseelse (39 §). Bestämelsen ersätter i fråga om brott mot bestämmelser om transport av djur djurskyddslagens 54 § om djurskyddsförseelse. Det föreslås att möjligheten att också i samband med överträdelser som sker vid transport av djur meddela djurhållningsförbud skall bibehållas. Av denna anledning föreslås utöver en hänvisning till 54 § i djurskyddslagen också en hänvisning till 39 § i den nu föreslagna lagen.

I propositionen föreslås att en gärning som strider mot bestämmelserna i lagen om transport av djur eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den kan vara straffbar också så som djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott när gärningen uppfyller de förutsättningar som anges i bestämmelserna. Eftersom det hänvisas till dessa bestämmelser i bestämmelsen om djurhållningsförbud, kan djurhållningsförbud liksom för närvarande också meddelas den som gjort sig skyldig till dessa brott under en transport av djuren.

2. Närmare bestämmelser

Den föreslagna lagen om transport av djur innehåller bemyndiganden för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda närmare bestämmelser genom förordning av ministeriet i fråga om transporter som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen enligt följande:

- 1) med stöd av 5 § 2 mom. om djurens transportskick,
- 2) med stöd av 6 § 3 mom. om sörjande för djurens välbefinnande under transport,
- 3) med stöd av 7 § 4 mom. om krav som ställs på transportmedel,
- 4) med stöd av 9 § 3 mom. om djurens förhållanden vid transport,
- 5) med stöd av 12 § 2 mom. om anordningar som används vid ilastning och urlastning av djur, samt
- 6) med stöd av 14 § 4 mom. om lastning av djur i transportmedel och djurens utrymmesbehov.

Dessutom kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas med stöd av 41 § 2 mom. kompletterande bestämmel-

ser om transport av sådana djurarter som avses i artikel 30.8 i djurtransportförordningen och som inte omnämns i förordningen.

3. Ikraftträdande

Djurtransportförordningen börjar enligt artikel 37 i förordningen tillämpas den 5 januari 2007. Den föreslagna lagen innehåller bland annat bestämmelser som behövs för genomförandet och tillsynen över efterlevnaden av förordningen. Därför föreslås att lagarna träder i kraft samtidigt som djurtransportförordningen börjar tillämpas, det vill säga den 5 januari 2007.

4. Förhållande till grundlagen och lagstiftningsordning

I 17 § i lagförslag 1 föreskrivs om beviljande och återkallande av det tillstånd att transportera djur som avses i djurtransportförordningen. Tillståndet beviljas om sökanden uppfyller de krav som ställs på verksamheten. Tillståndet kan återkallas om den som bedriver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser eller inte längre uppfyller villkoren för tillståndet, och den som bedriver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt rimlig tid. En motsvarande bestämmelse i lagförslagets 22 § gäller kontrollstationer. Också i föreslagen 19, 20 och 21 § finns bestämmelser om motsvarande intyg om godkännande av transportmedel och kompetensbevis för förare och skötare som också förutsätts i djurtransportförordningen som måste bedömas med avseende på näringsfriheten som är tryggad enligt 18 § i grundlagen. Inte heller enligt dessa bestämmelser kan myndigheten tillämpa lämplighetsprövning, utan intyg om godkännande och kompetensbevis skall beviljas när de föreskrivna villkoren är uppfyllda. I fråga om förutsättningarna för återkallande tillämpas likaså bestämmelser som iakttar proportionalitetsprincipen och är noga avgränsade. För transport av djur som utförs i förvärvssyfte krävs också enligt gällande 30 § i djurskyddslagen länsstyrelsens tillstånd. Tillståndsförfarandet syftar till att på förhand säkerställa djurens välbefinnande i samband med verksamhet där det lätt kan

förekomma missförhållanden i djurskyddshänseende. Också godkännandet av transportmedel och det kompetensbevis som krävs av personer som transporterar och sköter djuren syftar till att skydda djuren från onödigt smärta och plåga och onödigt lidande, vilket med avseende på systemet med grundläggande fri- och rättigheter kan anses vara ett godtagbart och viktigt samhällsintresse. Den föreslagna regleringen grundar sig också på Europeiska gemenskapens lagstiftning som är förpliktande för Finland.

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har ansett att näringsfriheten är en huvudregel enligt grundlagen, men funnit att näringsverksamhet i undantagsfall skall vara beroende av tillstånd. Bestämmelser om tillståndsplikt skall dock alltid ingå i en lag, som måste uppfylla de allmänna kraven som ställs på en lag som innehåller begränsningar av de grundläggande fri- och rättigheterna. Begränsningar av näringsfriheten som införs genom lag skall vara exakta och noga avgränsade. Dessutom skall begränsningarnas väsentliga innehåll, såsom omfattningen av förutsättningarna för begränsningarna, framgå av lagen. Beträffande själva regleringen har utskottet ansett det viktigt att bestämmelserna om förutsättningarna för tillstånd och tillståndets varaktighet formuleras så att myndigheternas åtgärder i tillräckligt hög grad kan förutses. I detta hänseende spelar det också en roll i vilken mån myndigheternas befogenheter bestäms utifrån så kallad bunden prövning och lämplighetsprövning (GrUU 33/2005 rd, GrUU 19/2002 rd, GrUU 16/2001 rd, GrUU 8/2006 rd).

Grundlagsutskottet har i regel i anslutning till regleringen av näringsverksamhet ansett att återkallande av ett tillstånd är en myndighetsåtgärd som ingriper i den enskildes rättsliga ställning och att åtgärden har en mer drastisk verkan än ett avslag på en ansökan om tillstånd. Därför har utskottet ansett det för att regleringen skall vara rätt proportionerad vara nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd binds vid allvarliga eller väsentliga försummelse och situationer där eventuella anmärkningar eller varningar till

tillståndsinnehavaren inte har lett till att uppenbara brister i verksamheten har korrigerats (GrUU 48/2005 rd, GrUU 44/2004 rd, GrUU 16/2003 rd, GrUU 8/2006 rd).

Bestämmelsen i 28 § 2 mom. om rätten att inspektera sådana utrymmen i transportmedel som används för boende berör grundlagens 10 § enligt vilken hemfriden är tryggad. Hemfriden omfattar också i princip utrymmen i fordon som används som bostad av permanent art. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 17/1998 rd ansett att sådana utrymmen dock hör till ”hemfridens utkanter”, eftersom dessa fordon både används i trafik och för boende. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 40/2002 rd ansett att inspektioner inte bör utsträckas till utrymmen i fordon som används för boende av permanent art, om det inte är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller. För att inspektera en djurtransport är det nödvändigt att få tillträde till fordonet. Den föreslagna regleringen motsvarar den reglering som förutsätts i det sistnämnda utlåtandet av grundlagsutskottet.

Enligt 36 § i lagförslaget skall Livsmedels säkerhetsverket för tillsynen över djurtransporterna föra ett riksomfattande register över djurtransportörer, som skall utgöra grund för den offentliga förteckning över djurtransportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Bestämmelsen berör skyddet av privatlivet som tryggas i grundlagens 10 §. Närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter skall enligt 10 § 1 mom. i grundlagen utfärdas genom lag. Paragrafen 36 innehåller enligt förslaget de bestämmelser på lagnivå i fråga om datainnehållet i registret och i förteckningen, förvaringstiden för uppgifterna samt utlämnandet av uppgifter som krävs med beaktande av skyddet för personuppgifter.

Enligt 37 § i lagförslaget kan tillsynsmyndigheten avliva ett djur om det är i ett sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot djuret att hålla det vid liv. Enligt 15 § i grundlagen är vars och ens egendom tryggad. Avlivande av ett djur i en sådan situation som avses i bestämmelsen kan anses vara en absolut nödvändig åtgärd för att skydda djuret mot onödigt smärta eller plåga eller onödigt lidande och en begränsning av egendomsskyddet

är i detta avseende nödvändig och motiverad.

Lagförslaget innehåller bestämmelser om bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om vissa av lagens bestämmelser, så som framgår av punkt 2 ovan. Enligt 80 § i grundlagen kan statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag skall dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Ett ministerium kan bemyndigas att utfärda förordningar i första hand i frågor av teknisk art samt frågor av mindre samhällelig och politisk betydelse. När det gäller bemyndigande i lagar har grundlagsutskottet i sin utlåtandep Praxis ställt krav på exakt och noggrann reglering (GrUU 19/2002 rd, GrUU 40/2002 rd). De närmare bestämmelser som

föreslås bli utfärdade genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet är i praktiken till sin karaktär tekniska krav som inte har någon omfattande politisk eller samhällelig betydelse. Behovet av närmare bestämmelser beror i huvudsak på att det i regleringen av verksamheten skall vara möjligt att mer detaljerat än vad som föreskrivs i lagen beakta de krav som transport av djur av olika art, djurens storlek, egenskaper eller specialbehov ställer. En förordning av ministeriet bör därför anses som lämplig författningsnivå för närmare bestämmelser än bestämmelserna i lagen.

Regeringen anser att kraven enligt grundlagen har beaktats på behörigt sätt i lagförslagen. Lagförslagen kan därför behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om transport av djur**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att vid transporter och i samband med dem skydda levande djur mot skador och insjuknande samt all onödig smärta och plåga och onödigt lidande.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på transport av levande ryggradsdjur och i tillämpliga delar på levande ryggradslösa djur.

Denna lag tillämpas också på tillsynen över efterlevnaden av rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, nedan *djurtransportförordningen* och på den övriga verkställighet som dessa förutsätter.

Djurtransportförordningen tillämpas på sådan transport av ryggradsdjur som sker i samband med ekonomisk verksamhet så som föreskrivs i artikel 1 i djurtransportförordningen. I fråga om allmänna villkor för transport av djur föreskrivs i artikel 3 i djurtransportförordningen och om tekniska föreskrifter som skall iakttas vid transport av djur i bilaga I till förordningen.

Vad som i 2—4 kap. i denna lag föreskrivs om allmänna förutsättningar för transporter,

transportmedel samt ilastning och urlastning av djur tillämpas på transporter som djurtransportförordningen inte tillämpas på (*transport i samband med icke-ekonomisk verksamhet*).

3 §

Förhållande till vissa författningar

Utöver vad som bestäms i denna lag skall i fråga om skötsel, behandling och hantering av djur som transporteras iakttas vad som bestäms om djur i djurskyddslagen (247/1996) eller med stöd av den.

I lagen om djursjukdomar (55/1980) eller med stöd av den föreskrivs eller i enskilda fall bestäms vad som skall iakttas vid transport av djur för förhindrande av att djursjukdomar sprids.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *transport* förflyttning av djur som genomförs med hjälp av ett eller flera transportmedel inklusive ilastning, urlastning, omlastning och vila samt andra åtgärder i samband med detta, fram till det att urlastningen av djuren är avslutad på bestämmelseorten,

2) *lång transport* en transport enligt definitionen i artikel 2 punkt m i djurtransportförordningen,

3) *transportmedel* vägfordon, järnvägsfordon, fartyg och luftfartyg som används för djurtransport,

4) *behållare* låda, bur, box, tank, container

eller liknande som används för transport av djur; vad som föreskrivs i denna lag om transportmedel skall i tillämpliga delar iaktas också i fråga om behållare,

5) *transportör* en transportör enligt definitionen i artikel 2 punkt x i djurtransportförordningen,

6) *person som transporterar djur* en person som transporterar ett eller flera djur i en transport som inte hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen, och

7) *tillsynsmyndighet* länsstyrelsen, kommunalveterinär, polisen, besiktningsveterinär och gränsveterinär.

2 kap.

Allmänna villkor för transport

5 §

Transport av djur

Djur får transporteras endast med sådana transportmedel och under sådana transportförhållanden att transporten inte orsakar djuren onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande. Under transporten skall djuren också skyddas mot skador och insjuknande. Djur får inte transporteras, om de är i sådant skick (*djurets transportskick*) att transporten kan orsaka dem onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande.

Närmare bestämmelser om djurens transportskick kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

6 §

Tryggande av djurens välbefinnande

Djurens välbefinnande skall tryggas under transport. Djuren skall ges vatten, lämpligt foder och vila med lämpliga intervaller med beaktande av djurart, djurens ålder, transportmedel, transportförhållanden och transporttid samt andra omständigheter som inverkar på djurens behov av vatten, foder och vila under transporten.

Djur som blir sjuka eller skadas under transport skall om sjukdomen eller skadan kräver det skiljas från de övriga djuren och

ges akutvård så snart det är möjligt. De skall ges lämplig veterinärbehandling och om nödvändigt avlivas eller slaktas på ett sätt som inte orsakar dem onödigt lidande.

Närmare bestämmelser om tryggande av djurens välbefinnande under transport kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 kap.

Transportmedel

7 §

Allmänna krav

Transportmedlet skall vara tillräckligt rymligt, säkert för djuret och sådant att det hindrar djuret från att rymma. Transportmedlet skall med beaktande av djurart ha tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå i naturlig ställning utan att riskera att skada sig mot transportmedlets tak. Transportmedlet skall ha tillräcklig luftvolym med beaktande av djurart.

Transportmedlet skall ha en tillräcklig mängd reglerbara ventilationsöppningar, om inte ventilationen kan ordnas ändamålsenligt och säkert på något annat sätt. Transportmedlet skall vid behov ha bås, skiljeväggar, skrank eller bommar för att åtskilja djuren eller stöda djuren under transporten.

Djuren i transportmedlet skall kunna kontrolleras och skötas under transporten. Transportmedlet skall vara sådant att det kan rengöras och vid behov desinficeras.

Närmare bestämmelser om krav som ställs på transportmedel kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

8 §

Transportmedlets väggar och golv

Väggar och golv i transportmedlet skall till konstruktion och material vara lämpliga för den djurart som transporteras och sådana att de håller djurens vikt.

Transportmedlets väggar och golv skall vara sådana att de inte kan skada djuren. Golvet i ett transportmedel får inte vara halt.

På golvet skall finnas tillräckligt med strö för att absorbera urin och avföring, om inte avlägsnandet kan ordnas på något annat lika effektivt sätt eller om inte urin och avföring avlägsnas regelbundet.

9 §

Förhållanden i transportmedlet

Djurens förhållanden under transporten skall vara sådana att djuren är skyddade mot ogynnsamma väderleksförhållanden och kraftiga klimatväxlingar.

Ventilationen i transportmedlet skall vara anpassad till förhållandena under transporten och den djurart som transporteras. Under transporten skall det säkerställas att djuren inte lider av hetta, kyla, drag, för mycket fukt, skadliga gaser, smuts eller sådant oavbrutet buller som är skadligt för djuren.

Närmare bestämmelser djurens förhållanden under transport kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §

Märkning som anger djur

På ett vägtransportmedel som transporterar hästar eller motsvarande stora djur skall finnas ett märke som visar att transportmedlet innehåller djur. En behållare av vilken det inte framgår att den innehåller djur skall förses med ett märke som visar att behållaren innehåller djur.

11 §

Transport i personbilars bagageutrymme

Djur får inte transporteras i en personbils slutna bagageutrymme med undantag för fiskar, kräldjur, groddjur och ryggradslösa djur. Transport av djur är dock tillåtet i ett bagageutrymme i en personbil som är tillräckligt stort för det djur som transporteras och som har tillräckligt öppen förbindelse med bilens passagerarutrymme, under förutsättning att

transporten inte orsakar djuret onödigt lidande.

4 kap.

Ilastning och urlastning

12 §

Anordningar som används vid ilastning och urlastning

Vid ilastning och urlastning skall lämpliga anordningar såsom bryggor, ramper eller lasthissar användas. Anordningar som används vid ilastning och urlastning skall vara konstruerade så att djuren inte halkar eller annars skadas. Anordningarna skall vid behov förses med räcken.

Närmare bestämmelser om anordningar som används vid ilastning och urlastning kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Behandling och hantering av djuren

Vid ilastning, transport och urlastning skall djuren behandlas lugnt och de får inte skrämmas eller hetsas i onödan.

Djuren får inte lyftas med mekaniska anordningar eller lyftas eller dras i ben, svans, päls, öron, horn eller genom ett direkt grepp om huvudet eller annars hanteras på ett sätt som orsakar djuren onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande.

14 §

Lastning av djur i transportmedel

Ilastningen i ett transportmedel skall ske så att djuren inte tränger, smutsar ner eller skadar varandra. Ett transportmedel skall ha i förhållande till djurens storlek, ålder och transporttiden tillräcklig golvyta och ståhöjd, så att djuren kan stå i naturlig ställning utan att riskera att skada sig mot transportmedlets tak. Transportmedel skall ha tillräcklig luftvolym för den djurart som transporteras. Djuren skall vid behov skyddas med stödjande skiljeväggar, skrank eller bommar, eller vara

bundna i lastutrymmet så att de inte riskerar att skadas.

Om djur av olika arter transporteras i samma transportmedel, skall de hållas åtskilda artvis. Om djur i olika åldrar, djur av avsevärt olika storlek eller djur som är fientliga mot varandra eller könsmogna djur av olika kön transporteras i samma transportmedel skall de hållas åtskilda. Djur som har fötts upp i grupper som passar ihop eller djur som är vana vid varandra eller sällskapsdjur som blir oroliga om de skiljs åt behöver dock inte skiljas åt. Hondjur behöver inte heller skiljas åt från avkommor som är beroende av dem.

Om djur hålls bundna under transporten, skall de rep eller andra fästanordningar som används vara trygga för djuren, av lämplig längd och så starka att de inte går av under transporten. Djur får inte transporteras med hopbundna ben.

Närmare bestämmelser om lastning av djur i transportmedel och krav på utrymme per djur som transporteras kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Placering och förankring av behållare och annan last

Behållare skall fästas så att de inte kan glida omkring och placeras så att alla djur får tillräckligt luft och inte smutsar varandra. Under transporten och hanteringen skall behållarna hållas upprätta och får inte utsättas för kraftiga krängningar, stötar eller skakningar.

Om det utöver djur transporteras också annan last i ett transportmedel skall denna last placeras och fästas så att djuren inte kan skadas.

5 kap.

Tillstånd samt intyg om godkännande och kompetensbevis

16 §

Ansökan om tillstånd att transportera djur

I djurtransportförordningen avsett tillstånd att transportera djur skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort, där en sökande från en annan medlemsstat är etablerad eller där en sökande som är etablerad i ett tredjeland är företrädd.

Ansökan skall innehålla uppgift om sökandens namn eller firma, adress och hemort samt annan kontaktinformation. Till ansökan om tillstånd skall fogas de utredningar och handlingar som avses i djurtransportförordningen och som utgör förutsättning för att tillstånd skall beviljas, med undantag för utredning över att sökanden inte har gjort sig skyldig till brott mot djurskyddslagstiftningen.

17 §

Beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur

Länsstyrelsen beviljar tillstånd att transportera djur, om sökanden uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen.

Länsstyrelsen kan återkalla ett tillstånd, om transportören på ett väsentligt sätt bryter mot lagstiftningen om transport av djur eller om transporten av djur inte längre uppfyller villkoren, och transportören inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid.

18 §

Anmälan av förändringar

Transportören skall göra en i artikel 6.2 i djurtransportförordningen avsedd anmälan om förändringar i de villkor som gäller tillståndet till den länsstyrelse som har beviljat tillståndet.

19 §

Intyg om godkännande av vägtransportmedel

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av vägtransportmedel för långa transporter söks hos den länsstyrelse som beviljar tillståndet att transportera djur. Den inspektion av transportmedlet som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av länsstyrelsen eller en av länsstyrelsen förordnad tjänsteveterinär.

Länsstyrelsen beviljar intyg om godkännande, om transportmedlet uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Länsstyrelsen kan återkalla intyget om godkännande, om transportmedlet inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas omedelbart, om bristen i transportmedlet är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

20 §

Intyg om godkännande av fartyg för djurtransport

I djurtransportförordningen avsett intyg om godkännande av fartyg för djurtransport söks hos Sjöfartsverket. Den inspektion av fartyg för djurtransport som förutsätts i djurtransportförordningen utförs av Sjöfartsverket.

Sjöfartsverket beviljar intyg om godkännande, om fartyget för djurtransport uppfyller de krav som ställs i djurtransportförordningen. Sjöfartsverket kan återkalla intyget om godkännande, om ett fartyg för djurtransport inte längre uppfyller de föreskrivna kraven och innehavaren av intyget inte korrigerar bristerna inom en av Sjöfartsverket eller tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. Intyget om godkännande kan dock återkallas omedelbart, om bristen i ett fartyg för djurtransport är sådan att den omedelbart äventyrar djurens välbefinnande.

Sjöfartsverket skall utan dröjsmål sända uppgifterna i intyget om godkännande och anmäla ett återkallande av ett intyg om godkännande till Livsmedelsmedelssäkerhets-

verket för införande i ett register. Livsmedels säkerhetsverket förser intygen om godkännande med det unika nummer som avses i djurtransportförordningen.

21 §

Kompetensbevis för förare och skötare på vägfordon

Kompetensbevis för förare och skötare på sådana vägfordon för transport av hästdjur, nötkreatur, får, getter eller svin eller fjäderfä som avses i djurtransportförordningen söks hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort.

Kompetensbevisen beviljas av länsstyrelsen. I djurtransportförordningen föreskrivs om beviljande av kompetensbevis i artikel 17.2 och om återkallande av kompetensbevis i artikel 26.5.

22 §

Kontrollstationer

Det godkännande av kontrollstationer som avses i rådets förordning (EG) Nr 1255/97 om gemenskapskriterier för kontrollstationer och om ändring av färdplanen i bilagan till direktiv 91/628/EEG, nedan *kontrollstationsförordningen*, söks hos länsstyrelsen i det län där kontrollstationen är placerad.

Länsstyrelsen godkänner kontrollstationen, om kontrollstationen och verksamheten vid den uppfyller de krav som ställs i kontrollstationsförordningen. Länsstyrelsen kan återkalla godkännandet, om den som driver verksamheten på ett väsentligt sätt bryter mot kontrollstationsförordningen eller om kontrollstationen eller verksamheten vid den inte längre uppfyller villkoren för godkännandet och den som driver verksamheten inte korrigerar bristerna inom en av tillsynsmyndigheten utsatt skälig tid. I fråga om avbrytande av en kontrollstationsverksamhet föreskrivs i artikel 3.4 i kontrollstationsförordningen.

6 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

23 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten av och efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

24 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner dessutom det prov och den examinator som avses i punkt 1 i bilaga IV till djurtransportförordningen.

25 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen ansvarar i länet för verkställigheten av och tillsynen över efterlevnaden av djurtransportförordningen och denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Länsstyrelsen är den behöriga myndighet som skall inspektera i artikel 20 i djurtransportförordningen avsedda fartyg för djurtransport och den behöriga myndighet som avses i kontrollstationsförordningen.

26 §

Lokala myndigheter

Kommunveterinären och polisen utövar inom sina verksamhetsområden tillsyn över efterlevnaden av djurtransportförordningen

och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

27 §

Besiktningveterinären och gränsveterinären

Besiktningveterinären övervakar att djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs inom områden för slakterier och slaktplatser som har godkänts med stöd av livsmedelslagen (23/2006).

Gränsveterinären övervakar att djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

7 kap.

Tillsyn

28 §

Inspektionsrätt

Om det finns anledning att misstänka att djur transporteras i strid med denna lag eller djurtransportförordningen, har tillsynsmyndigheten rätt att verkställa inspektion. Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats och inom ett område för en veterinär gränskontrollstation. Polisen kan anlita en tjänsteveterinär vid inspektioner.

Den som utför inspektionen har rätt att få tillträde till de utrymmen där djur transporteras eller hålls under transporten och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djur, transportmedel och den behållare som avses i artikel 2 punkt g i djurtransportförordningen samt foder, dryck, utrustning och redskap för djuren inspekteras. Vid inspektionen kan också de handlingar som förutsätts enligt djurtransportförordningen kontrolleras. Inspektionen får dock inte omfatta utrymmen i fordon som

används för boende, om det inte är nödvändigt för utredningen av de omständigheter som inspektionen gäller.

29 §

Särskilda inspektioner

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att inspektera djurtransporter.

I fråga om inspektörens rätt att få tillträde till utrymmen där djur transporteras eller hålls under transport samt i fråga om rätt att verkställa inspektion och provtagning iakttas vad som bestäms i 28 § 2 mom.

30 §

Informationsplikt

Personer som transporterar djur och skötare, förare, djurhållare, organisatörer och transportörer som avses i djurtransportförordningen är skyldig att till den som utför en inspektion ge de för övervakningen nödvändiga uppgifter och handlingar som denne begär.

31 §

Råd

Den som verkställer en inspektion skall genom att ge råd sträva efter att främja djurens välbefinnande och verka för att lindriga missförhållanden i djurskyddshänseende som uppdagats vid inspektionen avhjälpas.

32 §

Europeiska gemenskapens inspektörer

Vad som i 28 och 29 § bestäms om finska myndigheters rätt att utföra inspektion och få

upplysningar gäller också Europeiska gemenskapens inspektörer när Europeiska gemenskapens lagstiftning så förutsätter.

33 §

Utlämnande av sekretessbelagda uppgifter

Den som vid utförandet av uppdrag enligt denna lag har tagit del av uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings affärs- eller yrkeshemlighet eller ekonomiska ställning eller en enskilds personliga förhållanden får utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) lämna ut uppgifter

1) till åklagar- och polismyndigheterna för utredning av brott som avses i 5 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987),

2) till Livsmedelssäkerhetsverket och tillsynsmyndigheten för utförande av uppgifter som avses i denna lag, samt

3) till utländska organ och inspektörer som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller något internationellt avtal som är bindande för Finland, i de fall då Europeiska gemenskapens lagstiftning eller avtalet i fråga förutsätter detta.

34 §

Handräckning

Polisen skall vid behov lämna tillsynsmyndigheten handräckning vid tillsynen över djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Tullverket och gränsbevakningsväsendet är på gränsveterinärens begäran skyldiga att ge gränsveterinären handräckning vid fullgörandet av uppgifter som följer av djurtransportförordningen och denna lag samt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

35 §

Utförande av inspektioner

Inspektioner enligt denna lag skall om möj-

ligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter för djuren eller djurtransporten.

36 §

Register över transportörer

Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över transportörer för tillsynen över djurtransporter. Länsstyrelserna uppdaterar registret i den omfattning som deras uppgifter enligt denna lag förutsätter. I registret införs

1) transportörens namn eller firma, FO-nummer (företags- och organisationsnummer), adress samt övrig behövlig kontaktinformation,

2) transportörens tillståndsnummer,

3) begränsningar som gäller de djurarter som transporteras eller transportform,

4) uppgift om den länsstyrelse som har beviljat tillståndet och länsstyrelsens kontaktinformation,

5) de uppgifter i kompetensbeviset för förare eller skötare som avses i kapitel III i bilaga III till djurtransportförordningen och uppgift om tillfällig indragning av kompetensbeviset,

6) de uppgifter i intyget om godkännande av vägtransportmedel som avses i kapitel IV i bilaga III till djurtransportförordningen samt de uppgifter som behövs för att identifiera transportmedlen,

7) uppgifterna i intyget om godkännande av fartyg för djurtransport som avses i artikel 19.1 i djurtransportförordningen, samt

8) de uppgifter som avses i artikel 26.4 punkt c och artikel 26.6 i djurtransportförordningen.

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar och för utifrån de uppgifter som avses i 1 mom. en sådan allmänt tillgänglig förteckning över transportörer som avses i artikel 13.4 i djurtransportförordningen. Om innehavaren av ett tillstånd att transportera djur är en privatperson, får i förteckningen inte utan tillståndshavarens samtycke finnas hemadress eller annan kontaktinformation.

De uppgifter som avses i 1 mom. 5 punkten avförs ur registret när ett kompetensbevis upphör att gälla. Uppgifterna som gäller transportörers tillstånd avförs ur registret fem

år efter det att tillståndet upphör att gälla. På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användning och utlämnande av registeruppgifter tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Jord- och skogsbruksministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket och de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att ur registret få de uppgifter som tillsynen över djurtransporter förutsätter. Samma rätt har behöriga myndigheter i Europeiska unionens medlemsstater vid tillsynen över djurtransporter i den omfattning som djurtransportförordningen förutsätter.

8 kap.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

37 §

Förbud och ålägganden

Om det vid en inspektion enligt 28 eller 29 § eller annars konstateras att denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den har överträtts, får tillsynsmyndigheten förbjuda en person som transporterar djur att fortsätta med eller upprepa det förfarande som strider mot bestämmelserna eller ålägga honom eller henne att fullgöra sin skyldighet inom utsatt tid. Om det behövs av djurskyddsskäl, får tillsynsmyndigheten bestämma att djuren sänds tillbaka till avgångsplatsen närmaste vägen eller transporteras till bestämmelseorten närmaste vägen eller att transportmedlet repareras provisoriskt för att undvika risk för omedelbar skada för djuren. Tillsynsmyndigheten kan avliva ett djur, om det är i ett sådant tillstånd att det är uppenbart grymt mot djuret att hålla det vid liv.

I artikel 23 och 26 i djurtransportförordningen föreskrivs om tillsynsmyndighetens åtgärder när bestämmelserna i djurtransportförordningen inte har efterlevts vid transport av djur.

38 §

Vite och tvångsutförande

Länsstyrelsen kan förena ett åläggande eller förbud enligt 37 § med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande eller tvångsutförande iaktas viteslagen (1113/1990).

39 §

Djurtransportförseelse

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) transporterar djur som inte enligt 5 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller bestämmelserna i djurtransportförordningen är i skick att transporteras,

2) transporterar djur i transportmedel som inte uppfyller de krav som ställs på transportmedel eller på transportförhållanden i 7—9 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem eller bestämmelserna i djurtransportförordningen,

3) försummar att sörja för djurens välbefinnande under transporten i strid med 6 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller bestämmelserna i djurtransportförordningen,

4) bryter mot det förbud som avses i 11 §,

5) bryter mot bestämmelserna i 14 § om lastning av djur i transportmedel eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller mot de krav som ställs i fråga om djurens skick eller mot de krav som ställs på ilastning och urlastning av djur eller på djurens skick i djurtransportförordningen,

6) bryter mot det förbud som avses i 13 § 2 mom. vid hanteringen av djur eller mot förbud eller skyldigheter som enligt djurtransportförordningen skall iaktas vid hanteringen av djur,

7) försummar att ansöka om det tillstånd att transportera djur som avses i 17 § 1 mom.,

8) bryter mot den anmälningsskyldighet som avses i 18 §,

9) försummar att ansöka om det intyg om godkännande av vägtransportmedel som av-

ses i 19 § eller det intyg över godkännande av fartyg för djurtransport som avses i 20 §,

10) försummar att ansöka om kompetensbevis enligt 21 §,

11) försummar att ansöka om godkännande av kontrollstation enligt 22 §,

12) bryter mot skyldigheten att i transportmedlet medföra de handlingar som avses i artikel 4 i djurtransportförordningen,

13) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter eller visa upp handlingar som föreskrivs i 30 §, eller

14) bryter mot ett i 37 § avsett förbud eller föreläggande som en tillsynsmyndighet har meddelat,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *djurtransportförseelse* dömas till böter.

40 §

Hänvisningsbestämmelser om straff

I fråga om straff för djurskyddsförseelse föreskrivs i 54 § i djurskyddslagen.

I fråga om straff för djurskyddsbrott och lindrigt djurskyddsbrott föreskrivs i 17 kap. 14 och 15 § i strafflagen.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

41 §

Avvikelse från tillämpningen av djurtransportförordningen och vissa bestämmelser som kompletterar den

På långa landsvägstransporter som hör till tillämpningsområdet för djurtransportförordningen tillämpas inte under en period som börjar den 1 september och slutar den 30 april det krav på tillgång till vatten vid transport av svin som ställs i kapitel V punkt 1.4.b i bilaga I till djurtransportförordningen, om transporttiden fram till bestämmelseorten är högst 12 timmar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas i artikel 30.8 i djurtransportförordningen avsedda närmare nationella bestämmelser om krav på trans-

portmedel för djurarter som inte omnämns i förordningens bilagor, såsom renar och pälsdjur, och på det utrymme som de transporterade djuren skall ha.

42 §

Avvikelser från vissa krav gällande transport av djur

När ett djurs tillstånd kräver det är det möjligt att avvika från kraven i 2—4 kap. i denna lag, om djuret transporteras direkt till eller från en veterinärmottagning eller en plats där det får vård och om transporten av djuret kan ordnas så att det inte orsakas onödig smärta eller plåga eller onödigt lidande och om avvikelse från nämnda krav kan anses vara nödvändigt med hänsyn till arten av djurets sjukdom eller skada.

43 §

Kostnader

Transportören eller en person som transporterar djur skall betala de kostnader som åtgärder enligt 37 och 44 § föranleder.

Om trygghandlet av djurens välbefinnande nödvändigtvis kräver det, kan kostnaderna för åtgärder enligt 37 § av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Kostnaderna får indrivnas utan dom eller beslut i den ordning som bestäms om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

44 §

Avgifter

För en myndighets prestationer enligt denna lag tas avgifter ut till staten enligt de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

45 §

Verkställighet

I ett beslut som fattas med stöd av denna lag kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft, om inte läsvärsinstansen bestämmer något annat.

46 §

Sökande av ändring

Beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, Sjöfartsverket, länsstyrelsen, kommunalveterinären, besiktningsveterinären, gränsveterinären eller polisen har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). På sökande av ändring i en avgift som avses i 44 § tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten.

47 §

Arvoden

Kommunalveterinären har rätt att för en inspektion som har utförts med stöd av 28 och 29 § och för en inspektion av ett vägtransportmedel enligt 19 § 1 mom. få arvode och ersättning enligt statsrådets förordning om förrättningsarvoden till veterinärer (1234/2001).

48 §

Skadestånd

För skada som en kommunalveterinär orsakat vid tillsynen över att djurtransportförordningen eller denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser följs svarar staten enligt vad som i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

På statens rätt att av kommunalveterinären debitera det belopp som staten har betalt till

en skadelidande iaktas i tillämpliga delar skadeståndslagens bestämmelser om arbetsgivarens regressrätt gentemot arbetstagaren.

49 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av djurskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 29 och 30 §, 44 § 2 mom. och 60 §,
 av dem 29 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 300/2006, 30 § sådan den lyder i sistnämnda lag och 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, samt
ändras 2 och 39 §, 48 § 1 och 3 mom., 49 och 54 §,
 av dem 2 § sådan den lyder i lag 63/2006, 39 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1194/1996 och 300/2006, 48 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 54 § sådan den lyder i lag 594/1998 och nämnda lag 63/2006, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag skall tillämpas på alla djur.
 I fråga om jakt, fiske, medicinsk behandling av djur, avel, artificiell reproduktion av djur, försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggradsdjur, transport av djur, genteknik och naturskydd skall dessutom iakttas vad som särskilt bestäms om dessa.

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar,

djurgårdar, permanenta och ambulerande djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt föreläsningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion eller provtagning utföras endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom ramen för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

 Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, det slakteri eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter detta.

49 §

Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar

Inspektioner, utredningar och undersökningar enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte orsakar onödiga olägenheter för djuren, djurhållningsenhetens ägare eller innehavare eller djurhållningsenhetens verksamhet.

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

skall, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14 eller 15 § strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom. eller 23, 24 eller 26 eller 64 §.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 17 kap. 14 § och 23 § 1 mom., sådana de lyder 14 § i lag 563/2003 och 23 § 1 mom. i lag 515/2003, som följer:

17 kap.

23 §

Om brott mot allmän ordning*Bestämmelser om påföljder*

14 §

Djurskyddsbrott

Den som uppsåtligen eller av grov aktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

1) djurskyddslagen (247/1996) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den,

2) lagen om transport av djur (/) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, eller

3) bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97

behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, onödig smärta eller onödig plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott kan samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller annars svara för djurens välfärd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. i djurskyddslagen eller 39 § i lagen om transport av djur och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. Förbudet kan meddelas för viss tid eller så att det blir bestående. Förbudet kan gälla vissa djurarter eller djurhållning över huvud taget. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som med stöd av 3 kap. 4 § 2 mom. i strafflagen inte döms till straff. Förbudet gäller även om det överklagas till dess avgörandet i saken har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 29 september 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

2.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 29 och 30 §, 44 § 2 mom. och 60 §,
 av dem 29 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 300/2006, 30 § sådan den lyder i sistnämnda lag och 60 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1194/1996, samt
ändras 2 och 39 §, 48 § 1 och 3 mom., 49 och 54 §,
 av dem 2 § sådan den lyder i lag 63/2006, 39 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1194/1996 och 300/2006, 48 § 1 mom. sådant det lyder i sistnämnda lag samt 54 § sådan den lyder i lag 594/1998 och nämnda lag 63/2006, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

2 §

*Tillämpningsområde**Tillämpningsområde*

Denna lag skall tillämpas på alla djur.
 I fråga om jakt, fiske, medicinsk behandling av djur, avel, artificiell reproduktion av djur, försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggradsdjur, genteknik och naturskydd skall dessutom iakttas vad som särskilt bestäms om dessa.

Denna lag skall tillämpas på alla djur.
 I fråga om jakt, fiske, medicinsk behandling av djur, avel, artificiell reproduktion av djur, försöksdjursverksamhet som bedrivs med ryggradsdjur, *transport av djur*, genteknik och naturskydd skall dessutom iakttas vad som särskilt bestäms om dessa.

29 §

(upphävs)

Transport av djur

Transporten av djur skall ordnas så att den inte åsamkar djuret onödig smärta eller plåga. Under transporten skall djuret också skyddas mot skador och insjuknande. Djur får inte transporteras, om de är i sådant tillstånd att transporten kan åsamka dem onödig smärta eller plåga.

Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning så förutsätter, kan genom förordning av statsrådet bestämmas att ett villkor för transport av djur är att länsveterinären, kommunalveterinären, en

Gällande lydelse

gränsveterinär eller en av Livsmedelssäkerhetsverket förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att djuren och transportutrymmet är i sådant skick att djuren kan transporteras.

Genom förordning kan utfärdas närmare stadganden om transport av djur, inspektion av transporter samt de dokument och intyg som skall åtfölja djurtransporterna. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvssyfte får idkas endast med tillstånd av länsstyrelsen. Tillstånd skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort. Tillstånd krävs dock inte av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen. En sådan djurtransportör skall lämna Livsmedelssäkerhetsverket en skriftlig förbindelse om att bestämmelserna och föreskrifterna om djurskydd iakttas vid djurtransporterna.

Tillstånd enligt 1 mom. beviljas, om sökanden har tillgång till transportmedel som är lämpliga för djurtransport och om sökanden eller någon som är anställd hos sökanden har de kunskaper och färdigheter som behövs för transport av djur samt för hantering och skötsel av dem i samband med transporten. Denna behörighet krävs dock inte, om en verksamhetsidkare utan att själv transportera djur endast hyr ut eller annars överlåter transportmedel för djurtransporter. Länsstyrelsen kan återkalla ett tillstånd, om tillståndshavaren på ett väsentligt sätt bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, eller om verksamheten inte längre uppfyller villkoren för tillståndet och tillståndshavaren inte avhjälpes missförhållandena inom en skälig tid som tillsynsmyndigheten bestämt.

Länsstyrelsen för ett register över de

Föreslagen lydelse

(upphävs)

djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Sådana uppgifter som behövs med tanke på tillsynen över djurtransporterna kan införas i registren. Verksamhetsidkaren skall ge de uppgifter som krävs för registret. Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag har rätt att i tillsyns syfte använda registret över djurtransportörer. I övrigt tillämpas vid utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller i någon annan lag.

Närmare stadganden om registret över djurtransportörer, behörighet för djurtransportör och den personal som svarar för djurtransporter, personalens uppgifter, ansökan om samt beviljande och återkallande av tillstånd och tillsyn över verksamheten, förbindelse som krävs av en djurtransportör etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen samt vilka uppgifter som skall införas i registret över djurtransportörer och vilka anmälningar verksamhetsidkarna skall göra utfärdas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas att jord- och skogsbruksministeriet får meddela närmare föreskrifter om dessa.

Utan hinder av det som i 1 mom. eller någon annanstans i lag bestäms om en stat utanför Europeiska gemenskapen skall, när det gäller Norge, de krav som gäller för medlemsstaterna i Europeiska unionen iaktas vid djurtransporter till Finland eller via Finlands territorium.

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas, används eller transporteras i strid med denna lag eller stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i

39 §

Inspektion

Om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas eller används i strid med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsöverva-

Gällande lydelse

kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion.

Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats och inom ett område för en veterinär gränskontrollstation.

Även utan misstanke har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurgårdar, permanenta och ambulera djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats och transportmedel samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion verkställas eller prov tas endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. En djurskyddsövervakare kan inom gränserna för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

Föreslagen lydelse

karen rätt att verkställa inspektion.

Även utan misstanke har länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, polisen och djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion vid cirkusar, djurgårdar, permanenta och ambulera djurutställningar, djurtävlingar, tillställningar som avses i 16 § 4 mom. samt förevisningar och föreställningar där djur medverkar samt på platser där verksamhet enligt 21, 23 eller 24 § bedrivs. Även utan misstanke har besiktningsveterinärer rätt att verkställa inspektion i alla förvaringsutrymmen för djur inom ett slakteri- eller slaktplatsområde.

Den som verkställer en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen där djuren hålls och att utan ersättning ta de prov som behövs för inspektionen. Vid inspektionen kan djuret, dess förvaringsplats samt föda, dryck, utrustning och redskap för djuret inspekteras.

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion eller provtagning utföras endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom ramen för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

Gällande lydelse

44 §

Brådskande åtgärder

 Utöver de åtgärder som avses i 1 mom. har polisen rätt att i fråga om djurtransporter bestämma att djuren skall transporteras tillbaka till avgångsplatsen eller ändra transportfordonets färdplan så att djurens välbefinnande tryggas.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring, i *djurtransporter* samt i slakterier och på slaktplatser.

 Vad 1 och 2 mom. stadgar om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, *det transportutrymme för djur*, det slakteri eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta.

49 §

Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar

Inspektioner, utredningar och undersökningar enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte åsamkar olägenheter för djuren, djurhållningsenhetens ägare eller innehavare, *djurtransporten* eller djurhållningsenhetens verksamhet.

Föreslagen lydelse

(2 mom. upphävs)

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens *lagstiftning* förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i slakterier och på slaktplatser.

 Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om rätten för veterinärer att få tillträde till den djurhållningsenhet, *det slakteri* eller den slaktplats där utredningen eller undersökningen skall utföras gäller också utländska inspektörer då ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens *lagstiftning* förutsätter detta.

49 §

Utförande av inspektioner, utredningar och undersökningar

Inspektioner, utredningar och undersökningar enligt denna lag skall om möjligt utföras så att de inte orsakar *onödiga* olägenheter för djuren, djurhållningsenhetens ägare eller innehavare eller djurhållningsenhetens verksamhet.

Gällande lydelse

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 29, 32 eller 33 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

skall för *djurskyddsförseelse* dömas till böter, om inte gärningen är straffbar enligt 17 kap. 14 eller 15 § strafflagen eller strängare straff för gärningen bestäms i någon annan lag.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom. eller 23, 24, 26, 29, 30 eller 64 §.

60 §

Ersättningar

Djurets ägare eller innehavare skall betala ersättning för verkställande av inspektion till den som utför en i 29 § 2 mom. nämnd inspektion. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer närmare om storleken av den ersättning som skall betalas och följer härvid i tillämpliga delar ersättningen för motsvarande inspektioner eller åtgärder i det allmänna kommunala tjänste- och arbets-

Föreslagen lydelse

54 §

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) behandlar ett djur i strid med 3—6, 8, 32 eller 33 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem,

2) använder anordningar, redskap eller ämnen som avses i 12 § och som är förbjudna,

3) i strid med 7 eller 9—11 § vidtar en åtgärd som avses i dem, eller

4) importerar eller försöker importera ett djur i strid med förbudet i 28 §,

skall, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14 eller 15 § strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs i någon annan lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot ett förbud mot tillverkning, import, försäljning eller överlåtelse enligt 12 § eller mot ett förbud som avses i eller utfärdats med stöd av 7 § 3 mom., 13 § 1 mom., 16 § 3 mom. eller 18, 19, 22, 25 eller 27 §,

2) bryter mot ett djurhållningsförbud eller är mellanhand för någon annan för kringgående av djurhållningsförbud, eller

3) försummar en skyldighet som avses i eller som ålagts med stöd av 13 § 2 mom., 14 §, 16 § 1 mom., 17 §, 20 § 2 mom., 20 a § 2 mom., 21 § 2 eller 3 mom. eller 23, 24 eller 26 eller 64 §.

(upphävs)

Gällande lydelse

kollektivavtalets veterinärtaxa, om inte något annat förutsätts i ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller i Europeiska gemenskapens rättsordning.

Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning så förutsätter kan genom förordning stadgas att kostnaderna för en inspektion som avses i 29 § 2 mom. betalas ur statens medel och uppbärs hos den som begärt inspektionen. Genom förordning kan också stadgas vilken statlig myndighet som skall vidta dessa åtgärder.

Utan hinder av 1 och 2 mom. iakttas lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996) i fråga om avgift för sådan inspektion enligt 29 § 2 mom. som utförts av gränsveterinären på ett gränsövergångsställe eller på en veterinär gränskontrollstation samt i fråga om ersättning till den som utfört inspektionen.

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den *20* .

3.

Lag**om ändring av 17 kap. 14 och 23 § i stafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 17 kap. 14 § och 23 § 1 mom., sådana de lyder 14 § i lag 563/2003 och 23 § 1 mom. i lag 515/2003, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

17 kap.

17 kap.

Om brott mot allmän ordning**Om brott mot allmän ordning**

14 §

14 §

*Djurskyddsbrott**Djurskyddsbrott*

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med djurskyddslagen (247/1996) behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, smärta eller plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet genom misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller annars i strid med

1) djurskyddslagen (247/1996) *eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den,*

2) *lagen om transport av djur (/) eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den, eller*

3) *bilaga I i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97*

behandlar ett djur på ett grymt sätt eller utsätter det för onödigt lidande, *onödig* smärta eller *onödig* plåga, skall för *djurskyddsbrott* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

23 §

23 §

*Bestämmelser om påföljder**Bestämmelser om påföljder*

Den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott kan samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller att annars svara för djurens

Den som döms för djurskyddsbrott eller lindrigt djurskyddsbrott kan samtidigt förklaras ha förverkat sin rätt att hålla eller sköta djur eller annars svara för djurens väl-

Gällande lydelse

välfärd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. djurskyddslagen och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. Förbudet kan meddelas för viss tid eller så att det blir bestående. Förbudet kan gälla vissa djurarter eller djurhållning över huvud taget. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som med stöd av 3 kap. 4 § 2 mom. inte döms till straff. Förbudet gäller även om det överklagas till dess avgörandet i saken har vunnit laga kraft.

Föreslagen lydelse

färd. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som döms för djurskyddsförseelse med stöd av 54 § 1 mom. i djurskyddslagen eller 39 § i lagen om transport av djur och som kan anses olämplig eller oförmögen att sörja för djurens välfärd. Förbudet kan meddelas för viss tid eller så att det blir bestående. Förbudet kan gälla vissa djurarter eller djurhållning över huvud taget. Djurhållningsförbud kan också meddelas en person som med stöd av 3 kap. 4 § 2 mom. i strafflagen inte döms till straff. Förbudet gäller även om det överklagas till dess avgörandet i saken har vunnit laga kraft.

Denna lag träder i kraft den

20 .